

Prison Blues

Fandom: Supernatural

Çift: Dean/Castiel

Derece: NC-18 (18 yaş)

Konu: 1950'lerden kalan eyalet hapisanesi kapanıp yeni ve modern bir hapisane ile birleştiğinde eyaletten gelen suçlular yeni hapisanenin yerleşmiş zincirine dahil olmaya çalışırlar. Eski hapisaneden gelen Dean ve Sam Winchester ve Chuck yeni hapisanedeki Bobby, Alastair ve mafya Novaklar ile uğraşırken en umulmadık hücre arkadaşları dost, en dostlarsa düşman olur.

Notlar: Her AU'da oldukça AU takılıyorum ve diziden kopuyorum ama bu senaryoda daha fazla koptuğum bir gerçek. 405'te oluşturduğum Nebura Hapishanesi'ni bu senaryo ile birleştirdim, çok da ilginç bir sonuç ortaya çıktı. Bu senaryoda her karakteri baştan tanıyoruz, öyle ki SPN'cilerin asla anlamayacağı minik ayrıntılar 405'çiler için kocaman şeyler oluyor. (Mesela bir mahkumumuzun adı Damien Kenrich ♥)

Prison Blues

"HANIMLAR, SON GÜN, KALKIN!"

İnsanın kulağının çınlamasına sebep olacak bir zil sesiyle birlikte demir kapılar kayarak açılır, 1950'lerden kalmış hapisanenin nemli ortak alanı yavaş yavaş dolmaya başlarken gardiyanları aşağıda yürüyor, bağırır

"Çift sıra, sırayı bozmayın beyler, son gün tatsızlık çıkmasın!"

Daha kimse uyanamamış, yaşları 20 ile 55 arasında değişen erkek mahkumlar sarı formaları içinde hücrelerinden çıkmaya devam ederken hücrelerden birinden yeşil gözlü, kısa sarı kahve saçlı bir adam çıkarken esner, arkasından çıkan dev gibi başka bir adam elleri onun omuzlarında, yönü ona göstererek ilerletirken hapishanenin kapıları son kez açılır, sıra sıra minibüsler mahkumlara görünür..

Nebura..

Ülkenin adalet sisteminin gururu olan hapishane¹ bugün oldukça heyecanlı, mavi formalı mahkumlar oradan oraya gidiyorlarken günlük program bugün için askıya alınmış, görevliler oradan oraya giderek son hazırlıkları yapıyorken en sonunda bütün mahkumların beklediği an gelir ve kapılar açılır, sıra sıra bir sürü minibüs içeri girer..

Bahçede oturan gruplar kendi aralarında konuşuyorlar, zincirlerle alanlara ayrılmış her grupta konuşmalar dönüyorken minibüslerin kapıları sırayla açılır, gruplar sıra sıra içeri alınmaya başlanırken ısıklar havada uçuşur, açık artırma başlarken civcivler başlarına ne geleceğinden habersiz, Nebura'ya girerler..

"Winchester, Dean!"

Adı Winchester, Dean olan mahkum elleri bağlı, ayakları zincirlerle birbirine bağlanmış, yürüyerek sıraya girerken yanında bekleyen adam da toparlanır, o sırada diğer gardiyan bağırır

"Winchester, Samuel!"

Uzun boylu adam da yürüyerek tekrar diğerinin yanına geçerken Dean'in yeşil gözleri büyük binaları inceliyor, mırıldanır

"Ne dersin, fazla lüks, değil mi?"

Ondan uzun boylu olan, aynı soyada sahip ela gözlü genç adam da arazileri izliyor, konuşur

"Umarım başımıza bela olmaz Dean.. Nebura kolay bir yer değil-"

"Neresi kolay bir yer ki?"

"Ben yine kendimi korurum-" Dean bunun üzerine hızla ona dönerken yeşil gözleri tehlikeyle parlıyor, fısıldar

"Sakin, Sammy-" Sam ellerini kaldırarak geriler, o sırada '*Shirley, Chuck!*' da yanlarına geçerken mavi gözlü ve kısa boylu adam korkuyla etrafına bakıyor, fısıldar

"Yandık, mahvolduk, hepsi bizi kuşları yapacak-"

"Sus Chuck."

Chuck susar, ama korku dolu bakışlar atmaya devam ederken Dean tekrar ileri dönüyor, konuşur

"Kimse kimsenin kuşu olmayacak.. Çok sıkıntı olursa sen birimizin olursun.."

Chuck bunu minnetle kabul edecek gibi duruyor, mümkün olsa Sam'in arkasına saklanacakken diğer isimler de bağırılır, sıra oluşur..

¹ Genelde Nebura diye bir hapishane yok. Nebura benim 405 için yarattığım bir hapishanedir, aynı hapishaneyi kullanacağım, ismini seviyorum, ekibim de hazır, bilmeyenler burada tanıyacak, bilenler zaten rahat, bu notu görmeden önce coşkulu bir ses çıkarttılar, devam.

"Burası 1. Bölüm, ben Leonard Graham."

Kısa boylu, hafifçe kelleşmeye başlamış, kilolu bir adam onlara bakıyor, duruşundaki zayıflık gözlerinde bitiyorken bölüm şefinin gözleri sert ve keskin, hepsinin üzerinde gezerken tüm hücreler boş, Graham devam eder

"Şu anda bütün Nebura dışarıda, sizi yerleştireceğiz. Benim kafesime düşen sizlersiniz yani bundan sonra canınız benim *malım*, anlaşıldı mı?"

Başlar sallanırken hiçbiri bu işlere yeni değil, bu da Graham'ın işine geliyor, konuşur

"Geldiğiniz yerden çok da farklı değiliz, sadece burası daha disiplinli ve daha sert. Burada hatalar affedilmez, anlaşıldı mı? Sizlere çok karışmayız, ama karıştık mı kemiklerinize kadar karışırsınız, haberiniz olsun.."

Bu da kimsenin bilmediği bir şey değilken Graham elleri arkasında birleşmiş, önlerinde boydan boya yürüyerek devam eder

"Şu anda hepiniz kuş statüsündesiniz, bunu da öğrenin, benden başka kimse size açıklamayacak.."

Gergin bakışlar birbirleri arasında dönerken Graham ortada durarak onlara bakar, konuşur

"Her hapisanede buna uygun bir kelime vardır, ancak burası kafes, kuş ve sahip kelimeleriyle işler.. Hepsinizin sahiplenmesi ya da bir kuş bulması için en fazla 1 haftası olacaktır.. Buradaki sosyal takvim size en fazla 1 hafta verecektir.. Bu süre içinde ya siz sosyalleşip birini kuşunuz yaparsınız, ya da birileri sizi kafesler.."

Dean sırtını gererken yanındaki Sam sessizdir, Chuck'ın titremesini Dean buradan hisseder, Graham ise devam eder

"Kavga burada da olur, ama deri yırtıldığı an başınız derde girer.. Gardiyanlarla aranızda bir engel yokken kavga ederseniz, olaklardan biz sorumlu değiliz.. Ve en önemlisi, kime bulaşacağınızı bileceksiniz."

Başlar kalkarken Graham ciddi, açıklar

"Bu kafesin sahibi *benim*, hepiniz de *benim* kuşumsunuz. Ancak içeride dikkat etmeniz gereken adamın adı Alastair. Ona ters düşerseniz sorumlusu ben değilim, anlaşıldı mı?"

Başlar sallanır, Graham da memnun olmuş, konuşur

"Güzel.. Hücreleriniz okunacak, kapılar açık. 1 saat sonra diğerleri içeri alınacak, yerleşmek için 1 saatiniz var."

Ve dönerek uzaklaşır, derin nefesler alınırken uzun boylu bir gardiyan elinde bir listeyle çıkar, isimleri okumaya başlarken Dean kardeşine bakar..

"Shirley, Chuck - 11."

Chuck diğerlerine selam verir ve gardiyanın gösterdiği tarafa giderken Dean onun gidişini izliyor, mırıldanır

"Sam, Chuck'ı senin alman lazım-"

"Sen ne olacaksın? Esas senin alman lazım-" Dean başını iki yana sallar, ona dönerek cevaplar

"Seni riske atamam-"

"Dean, güzel olan sensin! Bütün kafes senin peşine düşecek-"

"Ben onları hallederim-"

"Alastair seni isterse ne olacak? Chuck mı senin efendin olacak?"

Dean derin bir nefes alırken adı çağırılır, genç adam ona döner

"Winchester, Dean - 42."

Dean kardeşine göz kırpar ve uzaklaşarak üst katın merdivenlerine giderken adımları enerjik, Sam onun başına bela çekeceğinden adı gibi emin, Dean'in arkasından kendisinin de 23'e gittiğini öğrenir, dönerek öbür taraftaki merdivenleri çıkmaya başlarken Nebura'nın onlara iyi davranmasını diler..

"Dean?"

Dean sarı formasını çıkartıyor, yatağına bırakılmış mavi formayı başından geçirirken Chuck içeri girerek onun hüccesine bakar, mırıldanır

"Seninki benimkinden daha büyük.."

"Boyuna göre veriyorlardır Shirley.."

Chuck başını sallar, o sırada kollarını sıvazlamaya devam ederken Dean pantolonunu da çıkartır ve yenisine uzanır, Chuck sessizce duvara dayanırken konuşur

"Burası çok büyük.. Bizim eve benzemiyor, gri ve soğuk.."

Dean onun duygusal kişiliğine gülümsemeden edemezken sarı formasını katlıyor, cevaplar

"Burası hapisane Chuck.. Gri ve soğuk olması doğal.."

Chuck omuzlarını silerken Sam içeri girer, etrafa bir bakış attıktan sonra mırıldanır

"Benimki daha büyük.."

Dean dönerek Chuck'a bir bakış atarken Sam onlara aldırılmaz, elinde sarı forması katlanmış, sorar

"Kiminle kaldığını belli eden bir şey var mı?"

Dean başını iki yana sallar, cevaplar

"Ama görünüşe göre ben üstte kalıyorum.. Alttaki yatağa dokunulmuş, yastığın altında bir de kitap var.."

Ve eğilip kitabı çeker, çıkartıp onlara tutarken Chuck mırıldanır

"O kitap güzel.. Ben de okudum.."

Dean omuzlarını silkip kitabı yastığın altına geri koyar, Sam ise konuşur

"Ben Augustin diye biriyle kalıyorum, ya da adı Augustin olan birinin İncil'ini kullanıyor.."

Dean sahte bir titreyişle kendi formasını toparlar, o sırada aşağıdan gardiyanları bağırır

"Beyler, formalar! Aşağı atın!"

Dean kaşlarını çatar, Sam de dönerek o tarafa bakarken gerçekten de üç kattaki herkesin formaları aşağı atması isteniyordur, Dean gülümseyerek konuşur

"Belki burayı sevebilirim, baksana-" ve gidip formasını alır, döndürüp sallayarak aşağı atarken üst kattan 'az uçtu Dean!' duyulur, Dean ona bir hareket çekerken Sam de kendininkini tortop yaparak aşağı fırlatır, bir anda havada sarı kumaşlar uçuşmaya başladığında zemin formalarla dolar, bittiğinde hizmetliler kumaşları toplarlarken Sam de hafifçe gülümser..

"Beyler, hazırsanız sizinkiler geliyor! Herkes yerlerine!"

Chuck diğer ikisine bir bakış atar ve başını sallar, sonra dönerek aşağı kata inerken Sam de abisine dönerek konuşur

"Dean, lütfen, en azından 1-2 gün bela arama-"

"Ben bela aramıyorum Sammy-"

"Söz ver, lütfen.. Burada aynı hücrede değiliz.."

Dean onun gözlerindeki endişeyle pes eder ve başını sallarken Sam de onun kolunu sıkır ve dönüp hızlı adımlarla 23'e giderken Dean kendi hücrelerinden çıkarak aşağıya bakar..

Ana kapılar açılmış, bir uğultu oraya doğru geliyorken Dean karşı tarafta sağ çaprazında duran ve sadece dışarı çıktığında görebileceği 23'e bakar, Sam'le göz göze gelirken Sam de bir an ona bakarak aşağı döner..

Bir sürü mavi formalı, o formaları kendi parçaları yapmış adam ana kapılardan içeri girerken Dean derin bir nefes alarak hepsini inceler..

İçeri girenler de bir an durarak yukarıya bakar, sonra birbirlerini ittirip gülüşerek kendi hücrelerine dağılırlarken Dean dönerek içeri girer, kendi payına düşeni bekler..

Dean 2 yıl boyunca diğer hapisanede kalmış, orayı bir şekilde Sam için evleri haline getirmişken oradaki havayı şimdiden özlüyor, bütün arkadaşları dağılmış, hapisanenin kapanması hepsinin günlük düzenlerini, sahip oldukları tek düzeni kökünden değiştirmişken şimdi burada yıllarını geçirecekler, Dean kardeşini korumaya baştan başlayacakken duvara dayalı, boynunu dikleştirir..

Üst kata çıkanlar konuşarak ilerliyor, Dean karşı yakada hücrelerine giren mavileri görüyorken o sırada kendi kapısının önünde bir grup durur, Dean gözlerini kırıştırarak hangisinin onunki olduğunu anlamaya çalışırken kapıdakiler de ona bakar, sonra gülerken dağılırlarken geriye bir tane devasa koyu renk teni olan bir adamla başka biri kalır, gerideki yüzü görünmeyen adam öndeki iri kıyımın omzunu sıkır ve sonra uzaklaşırken Dean içinden küfreder..

Dean kollarını açarak ilerlerken konuşur

"Hey, Dean-" adam da ona bakıyor, onu süzerken cevaplar

"Uriel.. Kaç yılın var?"

"12-"

"16.. Adam öldürme?"

"Kaza ile-"

"Eminim.."

Dean bir şey söylemez, onu incelerken Uriel bir süre daha onu baştan aşağı süzer, Dean adamın bela olacağını anlarken yeni en yakın arkadaşı konuşur

"Bu kafes benim 'Dean', benim kurallarım geçer, anlaşıldı mı?"

"Önce sen var olabilirsin Uri, ama senin kuşun olacak değilim-" Uriel bunun üzerine gülmeden edemez gibi dururken Dean sinirinin yükseldiğinin farkında, Sam'in rahat olmasını diliyorken Uriel konuşur

"Seni sevdim Dean.. Ama kuş konusunda fikrin değişecek.. Boşuna sana üst yatağı bırakmadım, Charlie orada kalıyordu.."

Dean kaşlarını çatır, Uriel cevaplar

"Senden önceki kuşum.."

"Ben senin kuşun değilim-"

"Daha değilsin.. Arkana dikkat et evlat, Nebura'daki avcılar yerellere benzemez.."

Ve Uriel ona aldırmadan aşağıdaki yatağa girer, dönerek uzanır ve keyif dolu bir ses çıkartırken Dean yüzü buruşmuş, hücreden çıkarak sağa sapar ve dümdüz ilerlerken o anda hücreden çıkan başka birine toslar, şansına küfrederek geriler

"Özür dilerim, hızlı yürüdüm-" çarptığı adam başını sallar, önemi olmadığını söylerken Dean nezaket görmüş, onu inceler..

Ondan biraz daha kısa boylu adamın kızıl kahve saçları var, teni oldukça açık renk, mavi gözleri büyük ve ciddiyetle ona bakıyorken Dean toparlanır ve onu geçerek yoluna devam eder, köşeyi dönüp karşı yakaya geçer, Sam'in hücrelerine ilerler..

23'ün içinde sadece Sam ve hücre arkadaşı varken Dean kapıdan sarkarak oraya bakar, içerdeki adam hızlıca onu süzüp sonra Sam'e dönerken konuşur

"Arkadaşın sanırım-" Sam dönerek oraya bakar, kaşlarını çatarken cevaplar

"Abim.. Ne oldu Dean?"

Dean dişlerini sıkarak içeri girerken Sam gülümseyerek tanıştırır

"Marsille Augustin.. Marsille, bu da Dean, abim-" Uzun boylu, ince yapılı, muhasebeciye benzeyen adam elini uzatıp gülümserken Dean de ona uzanır ve el sıkışırlar, Dean adamın yumuşacık bir şey olduğunu düşünürken Sam sorar

"Ne oldu?"

"Ne olacak, tabii ki bana hödüğün teki geldi-"

"Kaç numara?"

Dean ona dönerek 42 diye cevapladığında Marsille başını sallar, iç çekerek cevaplar

"Uriel.. Kolay biri olduğunu söyleyemeyeceğim-"

"Bana zaten ne zaman kolay biri düşer ki? Adam beni kuşu yapacağını söyledi-"

"Hedeflerinde açık olduğu da kesindir, evet.. Önceki kuşu Charlie zatürreeden öldü, 1,5 ay oluyor, şu anda boş.."

Dean inlerken Marsille üzüntüyle ona bakar, sonra Sam'e dönerek sorar

"Diğer taraftan getirdiğiniz ilişkileriniz yok mu? Bu kafestelerse işe yarar-" Dean o sırada tekrar kardeşini hatırlayarak ellerini indirir ve gözlerini kısar, Marsille de hissetmiş, ona dönerek konuşur

"Oh, ben öyle demek istemedim.. Ben kuş değilim, sahip de değilim-"

"Nasıl başardın?"

Marsille gülümser, ona bakarak cevaplar

"Buradakilerin vergi işlerini ben hesaplıyorum, muhasebeciyim, kimse kimseye yamuk yapmamı istemez.."

Dean iç çekerek Sam'e döner, Sam omuzlarını silkerek konuşur

"Ben Chuck'ı alabilirim.. Ama senin almanı tercih ederim-"

"Uriel sana mı saldırısın? Kalsın Sammy-"

"Dean, adam muhtemelen benden kısa-" Marsille nezaketle araya girerek cevaplar

"Uriel'in arkası sağlamdır.."

Dean '*muhteşem*' derken o sırada adı anılan adam kapıda belirir, sorar

"Marsille, yeni arkadaşlar mı ediniyorsun?"

Marsille derin bir nefes alırken başını sallar, Sam kaşlarını çatarak Uriel'i incelerken Uriel tüm ilgisi Dean'de, konuşur

"Winchester, gel, yemeğe gidiyoruz-"

"Bir yere gitmiyorum, teşekkürler-"

"Winchester. Yemeğe gidiyoruz. Herkes hücre arkadaşıyla gidecek."

Dean dönerek ona nereye gidebileceğini söyleyeceken o anda aşağıda gardiyan bağırır

"Hanımlar! Herkes yeni arkadaşını alsın, yemeğe gidiyoruz!"

Dean'in lafı ağzına tıklırken Uriel kaşını kaldırır, Dean yürür ve onu geçip çıkarken Uriel diğer ikisine bakmadan onu takip eder, Sam mırıldanır

"Ah Dean.."

Marsille hafifçe gülümserken Sam onları takip eder..

"Sam!"

Sam fısıltıya dönerken Chuck ona işaret eder, Sam abisini şimdilik göz hapsinden çıkartarak oraya giderken Marsille de onunla birlikte ilerler, Chuck elleri ceplerinde, fısıldar

"Nasıl gidiyor? Dean'in peşinden bir hayvan gidiyordu-"

"Evet, aynen öyle.. Seninki nasıl? Marsille, Chuck.."

Chuck onunla el sıkışır, sonra Sam'e dönerken konuşur

"Yaşlı.. İğrenç Sam!"

Marsille geleni gördüğünde gülerken Sam de o tarafa döner, sonra gözleri büyüyerek sorar

"Bobby?"

Adı Bobby olan adam da durmuş, ona bakarken sorar

"Sam?"

Chuck başını geriye çekerek onlara bakarken Sam yürüyerek kısa boylu yaşlı adama sarılır ve onun sırtını gümbürdetir, Marsille konuşur

"Bobby buranın eskilerinden, zararsızdır Chuck.. Rahatla.."

Chuck kaşlarını kaldırırken Sam de geri çekilmiş, sorar

"Ne işin var burada Bobby?"

"Ben yıllardır buradayım gerizekalı, esas *senin* burada ne işin var? Ne yaptın!? Baban nerede? Dean nerede?"

Sam gülerken ona bakarken o sırada ittirilirler, dördü birlikte yemekhaneye giderken Sam tekrar Dean'i arar..

Dean Uriel ile birlikte yemekhaneye girdiğinde bir an kaşlarını kaldırmadan edemez, önündeki alana bakar..

Hapishanelere göre oldukça lüks görünen alan uzay mekiği gibi duruyor, yukarıda parlak bir kubbe var, ışık oradan geliyorken her yerde metal masalar var, iskemleler plastik, yemek dağıtılan alan camların ardında restoran gibi duruyorken Uriel konuşur

"Sizin yerel batakhane miydi kuş?"

Dean tekrar gerçekliğe dönünce gözlerini devirir ve kuyruğun tarafına gider, bir sürü sıranın yan yana durduğu yerde sohbet çevresinde dönerken etraftakiler Uriel'e selam verir, Uriel elini Dean'in omzuna atarken konuşur

"Bu da benimki, Dean-" Dean eli sertçe omzundan atar ve gözlerini kırıştırırken etraftan gülüşler yükselir, Uriel kızgınlıkla konuşacakken Dean sıranın ona gelmesiyle adama ilerler ve tepsisini alır, sonra dönüp diğer taraftan çıkar, masalara giderken Uriel'in onu takip etmemesiyle rahatlayarak Sam'in devasa figürünün yanına gider..

"Dean! Bak-" Dean gösterilen adamı görünce tepsiyi düşürecek gibi olurken son anda yakalar, yürürken sorar

"Bobby?"

Bobby o tepsiyi bıraktınca ona sarılır, Dean de en az babası kadar sevdiği adama sarılırken sorar

"Nasılsın? Çıktın sanıyordum!"

"Son anda uzadı, boşver, sen neden buradasın, bu gerizekalı bana anlatmıyor Dean-" Dean hemen iskemlelerden birine otururken Bobby de oturur, Dean iç çekerek cevaplar

"Uzun hikaye Bobby-"

"Yıllarımız var Dean, kafamı kızdırma.."

Dean hafifçe gülümser, sonra etrafa bir bakış atıp ayısının nerede olduğunu kestirir, onu kocaman bir grubun içinde gülüyor bulurken dönerek konuşur

"Piçin teki Sammy'e tecavüz etmeye çalıştı, ben de onu öldürdüm.."

Masa sessizleşirken Chuck bunu zaten biliyor, suyunu çeviriyordur, Marsille gülümseyerek konuşur

"Kimsenin bunun için seni zora sokacağını sanmıyorum Dean, güvendesin.."

Dean başını sallar, hapishanelerde en kutsal sayılan suçlardan birinin sahibi, tüm dünyada bu açıdan rahat edeceğini biliyorken Bobby sorar

"O neden içerde peki?"

Dean gözlerini devirerek kardeşinin ayağını tekmeler, Sam omuzlarını silkerken Dean cevaplar

"Beraber öldürdüğümüzü söyledi de ondan.. Gerizekalı.."

Bobby gözleri büyüyerek Sam'e bakarken Sam konuşur

"Ben de öldürdüm, her şeyi o yapmadı.. İlk darbe onundu, gerisini ben hallettim, Dean beni durdurmaya çalıştı-"

"Çünkü geleceğini mahvedecektin-"

"Sen de mahvettin-"

"Seninki kurtulduktan sonra önemli değildi-"

"Çocuklar!"

Chuck'ın sesiyle ikisi de susarken Dean önüne döner, Chuck da tekrar yemeğine dönerken Bobby konuşur

"Her neyse.. Olan olmuş.. Daha kaç yıl var?"

"12.."

Bobby iç çeker, masa bir süre sessizleşirken o anda tepsili bir adam gelip yanlarına çöker ve gülümseyerek omzunu Marsille'inkine vururken konuşur

"Mar, yenilerle beni tanıştırmayacak mısın?"

Marsille başını sallar, uzun saçlı, boynunda kolyeleri olan enerjik adamı gösterirken cevaplar

"Çocuklar, bu Ashton.. Ash, Dean, Sam, Chuck.."

Ash uzanarak hepsinin elini sıkarken Marsille devam eder

"Ash bilgisayar uzmanı.. Devletin sistemini kırıp içeri sızdığı için burada.."

Ash sırtarak kaşlarını kaldırır, cevaplar

"Hayır adamım, içeri sızıp porno filmleri basına sızdırdığım için buradayım, lütfen.."

Dean hafifçe gülerken Sam de gülümser, Ash suyunu açarak sorar

"Siz? Lütfen benden daha karizmatik bir şeyle gelmeyin.."

Sam gülerek ona bakarken Chuck da hafifçe gülümser, Ash beklerken Dean cevaplar

"Tecavüzcüyü öldürdük.."

Ash suyunu bırakır ve onlara ciddiyetle dolu incinmiş bir bakış atarken Dean gülerek özür diler, Chuck elini kaldırarak cevaplar

"Ben evime giren hırsız öldürdüm?"

"Eh idare eder.. Neyle öldürdün?"

"Tava.."

Ash bir kahkaha attığında Chuck omuzlarını silker, Ash de yemeğine dönerek konuşur

"Andy'e bir tane ayıcık vermişler, zavallının ödü patlamış, birazdan damlarsa şaşırmayın.."

Bobby nerede derken o sırada adı geçen Andy gelir, rengi atmış, gözleri kocaman, yavaşça otururken konuşur

"Bobby, beni koru lütfen, adam kocaman-" Bobby nerede olduğunu sorarken Andy çatalıyla gösterir, konuşur

"Şurada, uzun boylu-" Dean de o tarafa baktığında görürken konuşur

"Jacob zararsızdır, anlarsanız dokunmaz, o da panik olmuş olmalı-JAKE!"

Dean'in sesiyle Jacob o tarafa döner, oraya ilerlerken Andy büzüşür, daha da ufalırken Dean çenesiyle oturmasını işaret eder, uzun boylu yapılı adam çökerken Dean konuşur

"Andy kuş olmak istemiyor, sen de istemiyorsun muhtemelen, anlaşın derim, benim önümde.."

Ve arkasına yaslanır, onları izlerken Jacob ve Andy birbirlerine bakarlar, Ash tek kaşını kaldırırken bir an sonra Jacob'un avcı duruşu gevşer, adam elini uzatırken Andy rahatlayarak uzanır ve sıkır, Sam gülümseyerek abisinin ayağını ittiren Dean konuşur

"Sorun duymak istemiyorum, birbirinizden sorumlusunuz, anlaşıldı mı?"

Jacob '*tamamdır Dean*' derken Andy de Dean'e dönerek gülümser, Dean başını sallarken Bobby mırıldanır

"Sen esas kendini düşün erkek güzeli.. Daha asılanın yok mu? Ben şu tarafta bir meclis görüyorum.."

Dean o tarafa bir bakış attığında yanındaki Sam'in dikleştiğini hissederken konuşur

"Sakinleş Sammy.. İsteyen varsa gelir.."

"Dean-"

"Ne yapmamı istiyorsun? Kimseye kuyruk sallamıyorum, değil mi?"

Bobby sesiyle aralarına girerken sorar

"Kiminle kalıyorsun Dean?"

"Uriel, sen de başlama lütfen.."

"Benim başlamama gerek yok, onun başladığından eminim.."

Dean derin bir nefes alır, başını sallarken mırıldanır

"Kan dökmeden onu ittirebileceğim bir yol olduğunu sanmıyorum.."

"Kan döksen de yeteceğini sanmıyorum.. Uriel reddedilmekten hoşlanmaz Dean.. Düşüp dizi kanarsa gideceği adam da Alastair'dir.."

"O nerede bu arada, adamın suratını bellemem lazım-"

"Uriel'in konuştuğu o.."

Dean tekrar ayısının tarafına bakar, büyük masanın etrafındaki grupta Uriel'in konuştuğu ince çelimsiz herifi süzerken kaşlarını çatar, Bobby konuşur

"Sakin görünüşüne aldanma.. Onların soyu öyle, incecik ve naziktirler ama kimse Alastair kadar deli değil Dean.. Adam 15 beyzbol oyuncusunu öldürmüş bir deli.."

Dean kaşlarını çatarak bakışlarını masada gezdirirken Alastair'in söylediği bir şeyle masadakiler gümbürtülü bir şekilde gülmeye başlar, Bobby konuşur

"Aslında Uriel Alastair'den daha iyi Dean-" Dean şokla ona dönerken Bobby omuzlarını indirip kaldırır, mırıldanır

"Benden söylemesi.. Alastair'i reddetmek 'beni öldürün' demek, haberin olsun, ben bile engelleyemem.."

Dean derin bir nefes alarak tekrar o gruba bakar, gümbürtülü konuşmayı izlerken hepsi masaya elleriyle vuruyor, bir şeyler söylüyorlardır, Dean dönerek sorar

"Sam'i onlardan uzak tutabilir misin peki?"

"Dean!"

"Sus Sammy-" Sam gözlerini devirirken Bobby konuşur

"Seni pazardan kaldırmazsak-"

"Kalkmam o zaman.. Birine giderim, problem değil-"

"Dean!"

Dean hiddetle ona dönerken Sam abisinin bakışıyla susar, Dean tekrar Bobby'e dönerek konuşur

"Sam'i pazardan çıkart yeter.."

Bobby derin bir nefes alıp başını sallar, sonra Ash'e dönerken sorar

"Ash?"

Ash omuzlarını silker, başını sallarken cevaplar

"Olabilir.. Fena çocuk değilsin Sam-" Sam kaşlarını çatarken Ash sırttır, devam eder

"Benim sahibi geçen hafta şişlediler, ben hala pazardayım ama siz yeniler bilmiyorsunuz tabii, ben kendim aranacaktım.."

Sam ağzı aralanmadan edemezken Dean de Ash'i inceliyor, sorar

"Sen mi kuş olacaksın?"

Ash kaşlarını çattığında Dean ellerini kaldırır ve cevaplar

"Hey, bir şey demedim.. Öyle anlatıldı ki-"

"Ben zaten gayim Dean, öyle ya da böyle fark etmez.. Sam'i benim almış olacağım kimseyi inandırmaz, Sam'in beni alması daha mantıklı.. Hem, isterse de ben açığım.."

Sam pembeleşerek bakışlarını kaçırdığında Dean gözlerini devirir, konuşur

"Tamam.. Tamam, sana borçluyuz Ash-" Ash damağını şaklatarak bir şey olmadığını söyler, gülümser

"Sam'in karizması yeter.."

Sam iyice kızarıırken Dean gülerken kardeşinin bacağını patpatlar, konuşur

"Evet, Sammy'nin öyle bir özelliği var, sınıfın en havalısı sensin Ash.."

Ash memnun, suyundan bir yudum alırken Marsille de gülümsüyor, konuşur

"Dean dışında herkes için iyi bir gün gibi.. Hoş geldiniz çocuklar.."

Dean başını sallar ve şişesini kaldırır, hepsi şişe kaldırarak birbirine vururken masaya bir gölge düşer, yumuşak ama zehirli bir ses konuşur

"Bak bak bak.. Mar, yenilerin hesabını mı yapıyorsun?"

Marsille başını kaldırdığında Alastair'in buz mavisi gözlerine bakarken Dean de şişesini indirir, Alastair'in gerisindeki Uriel ile göz göze gelirken ayısı kaşını kaldırır, Dean dikleşirken Alastair Sam'i inceliyor, dilinin ucuyla dudağını yalarken konuşur

"Hey.."

Sam sessiz, başını sallarken Alastair masanın etrafında dolaşır, bütün yemekhane sessiz, onları izlerken Alastair Sam'in yanında durarak onu izler, konuşur

"Ben Alastair.. Senin adın nedir güzelim?"

Sam ileri bakmaya devam ediyor, cevaplar

"Sam.."

"Sam.. Sam.. *Sammy*-" Alastair uzanarak Sam'in saçlarına dokunacak olurken Sam de, Dean de fırlar, bir anda her yerde iskemleler çekilirken Alastair Dean'e dönerek konuşur "Dean Dean Dean.. Uriel bana senden bahsetti.. Aslında ilk ilgimi sen çektin, şu yüze bak, pürüzsüz, porselen gibi.."

Ona uzanacakken Dean başını geri çeker, Alastair ise aldırmadan konuşur

"Ama Uriel senden çok hoşlanmış, ben de en favori eski kuşuma bir kıyak geçtim.."

Dean yine Uriel ile göz göze gelirken Uriel ona bakmaya devam eder, Alastair ise devam eder

"Ama Sam.. Şuna bak Dean, adeta bir tanrı-" ve tekrar ondan uzun boylu adama döner, o sırada Bobby konuşur

"Alastair.."

Alastair dönerek ona bakar, Bobby konuşur

"Sam benim akrabam, dokunmazsan sevinirim.. Çocuğun babası benim çocuklarıma bakıyor.."

Alastair bir an onu süzer, sonra 'oh'layarak ellerini kaldırır ve geriye çeker, Bobby ciddiyetle başını sallarken Alastair iç çekerek mırıldanır

"Pekala.. Ama büyük kardeş kendi başının çaresine bakabilir, değil mi Bobby?"

Bobby başını sallar, Alastair de onaylarken dönerek konuşur

"Millet, Sam pazar dışı, ona dokunan karşısında beni bulur, anlaşıldı mı?"

Etraftan onay dolu sesler yükselirken Alastair dönerek Sam'e bakar, yüzünü ona yaklaştırırken konuşur

"Ama Sam, eğer sen birine yaklaşırsan, kimse seni reddetmez.. Anlaşıldı mı?"

Sam başını sallar, Alastair 'güzel' diyerek dilini yine dudaklarında gezdirir, sonra aniden Dean'e dönerken konuşur

"O zaman bütün anlaşmalar saf dışı kaldı Dean.. Seni sadece Uriel'e parsellemişim ama artık herkes sana talip olabilir.. Ama tabii istersen kardeşini yine pazara sokabiliriz-"
"Hayır."

Alastair '*ben de öyle düşünmüştüm*' derken zil çalar, gardiyanlar sıraya geçilmesini söylerken Alastair gülümseyerek konuşur

"Yine görüşmek üzere Dean.."

Ve döner, ona açılan yollardan uzaklaşırken Dean arkasından bakıyor, onun ulaştığı grubu izlerken kafeste çarpıştığı mavi gözlü adamla göz göze gelir, adam bir an onun bakışlarını tutarken birkaç saniye sonra aradan birileri geçer, adam başını çevirerek yanına gelenlerle konuşurken Dean de sessiz, kardeşine döner..

"Hangi hizmete yazılacaksınız?"

Sam bilmediğini mırıldanırken önlerinde broşürler var, '*civcivler*' bölüm bölüm içeri alınıp sosyal hizmetlere yazılıyorken Sam mırıldanır

"Kütüphane olabilir-" Dean güldüğünde Sam gözlerini devirir, Dean de sonraki sayfaya geçtiğinde gözleri büyüyerek konuşur

"Sammy! Sammy tamirathane var-" Sam '*efendim?*' derken Dean onu geçerek fırlar ve diğerlerinin önüne geçer, arkadan 'hey!'ler duyulmasına rağmen Dean arkadaşlarının aldırmayacağını biliyor, kalemi yakaladığı gibi mekanik tamirata adını yazdırırken Sam de arkasından kütüphaneye yazılır, Dean mutlulukla parlıyor, gülümser
"Arabalar Sammy!"

Sam onun neşesine gülümsemeden edemezken Dean elinde broşür, kağıdı katlayarak yürür ve gülümsüyor, devam eder

"Bana en gerizekalı arabaları getirselersene bile, en azından *araba* Sam! Bahçıvanlıktan daha iyi, değil mi?"

Sam onaylarken Dean mutlu bir şekilde dışarı çıkar, ikisi koridorda ilerleyerek kendi alanlarını bulmaya giderlerken Dean mutlulukla derin bir nefes alır, o sırada Chuck arkalarından seslendiğinde kardeşler oraya döner, Chuck onlara yürüyor, konuşur

"Ne seçtiniz? Uriel ve Alastair bahçıvanlıktalmış, kapalı alana gelemiyorlarmış-" Dean sırtarak kardeşine bakar, Sam gözlerini devirirken Dean kağıdını açarak gösterir
"Tamirat!"

Chuck ilgilenmese de başını sallar, Sam de kütüphanede olduğunu söylerken Chuck ona gülümser, cevaplar

"Ben yönetimdeyim, postahane.."

Sam gözleri büyüyerek kaşlarını kaldırır, Dean de gülümseyerek Chuck'ın sırtını gümbürdetirken konuşur

"Yönetimde ajanımız olacak! Yürü Chuck!"

Chuck yürümekten ziyade öksürürken Sam mırıldanır

"Ben de üniversiteye gitseydim yönetime girebilirdim-" Dean kardeşine dönerek iç çeker, Sam başını iki yana sallarken konuşur

"Kütüphane de iyi.. En azından istediğimi okuyabileceğim, limitsizim.."

Dean de kardeşine gülümser, sonra cevaplar

"Hem burası *Nebura* Sammy, kütüphanenin büyüklüğünü düşün! Her şeyi okuyabilirsin, üstelik sen kitap istersen getirtirler, değil mi?"

Sam başını sallar, abisinin çabası onu mutlu ederken Dean de ona gülümser, Chuck aşağıda konuşur

"Yürüyün hadi, duygusallıktan midem bulandı.."

Dean ona bir tane çakar, üçü dönerek ana yola çıkarken Chuck göğsünü ovuyor, konuşur

"Dean, bir gün yemin ediyorum bana bu kadar sert vurduğunda bir yerim kırılacak.."
"Bir şey olmaz Chuck, ben sert severim, biliyorsun-" Dean yine o mavi gözlü adamla yüz yüz geldiğinde dururken mavi gözlü adamın kaşlarından biri kalkar, Dean bir adım geri atarken köşeden çıkmış adam da geriler, Dean onun taşıdığı kutuya ve zarflara bakarken adam onların açtığı yoldan geçerek onların geldiği yöne doğru uzaklaşır, Dean arkasından bakıyor, mırıldanır
"Garip herif.."

Sam dönerek ona bakar, Dean omuzlarını silkip tamirathanenin tarafına giderken Sam ve Chuck diğer tarafa giderler..

Dean şefe kendini tanıtmış, şef onun kayıtlarını inceledikten sonra kendini ispatlaması için ona minik bir araba vermişken Dean bütün gününü onda harcamış, aralara dahi çıkmadan 2 yıldır dokunduğu ilk arabayı gıcır gıcır bir hale getirmişken motora bırakılan bir birayı görünce dikleşir, şefi görürken ondan daha yaşlı olan adam sorar

"Söyle evlat, daha önce nerede çalıştın?"

Dean birayı alarak tutarken yine 2 yıldır görmediği bir şeye öncelikle sadece bakar, sonra gülümserken şef de gülümser, Dean cevaplar

"Kendi garajım vardı efendim.. Winchester Tamirat.."

"Winchester Tamirat? Duydum sanırım, John Winchester?"

Dean başını sallar, adamın kaşları kalkarken sesi keyif dolu, sorar

"Ben Carl, Carl-"

"Carl Pryce? CP?"

Carl gülerken başını sallarken Dean de gülümser, sonra ciddileşerek sorar

"Burada ne işiniz var?"

CP omuzlarını silker, birasıyla garajı göstererek cevaplar

"Arabalarımın saldıran serserileri vurdum.. Polis bir şey yapmıyordu, en sonunda ben gerekeni yaptım.. Yine olsa yine yaparım, 67 Impala Dean-" Dean gözleri büyüyerek ona bakarken CP başını sallar, Dean gülerken bir yudum alırken konuşur
"İyi yapmışsın.. Ben olsam baltayla dalardım.."

CP de gülümser, sonra sorar

"Senin burada ne işin var? John çıktığında seni döve döve öldürecektir.."

Dean iç çekerek ona bakar, sonra cevaplar

"Babam 3 sene önce öldü.. Kaza.."

CP özür dilerken Dean omuzlarını silker, diğer soruyu cevaplar

"Tecavüzcü öldürdük.."

"Dük?"

"Sammy de burada-" CP küfrederken Dean başını sallar, CP iç çekerek konuşur

"Burası size göre değil Dean-"

"2 sene geçti CP, artık daha iyiyiz.."

CP iç çeker, başını iki yana sallarken sonrasında konuşur

"En azından burada rahat edersin.. Sam'i de buraya geçir istersen-"

"Hayır, o iyi.. Kütüphanede.."

CP gülerek ona bakar, Dean de gülümserken CP mırıldanır

"En azından işini bilen bir yardımcım olacak.. Buradaki veetlere araba nedir onu öğretene kadar hepsinin rotasyonu geliyor.."

"Beni burada tuttuğun sürece en iyi çalışanın olurum CP-"

"Anlaştık evlat.. Ama tanıştığımızı kimse bilmeyecek, burada buna izin vermezler.."

Dean başını sallar, o sırada gülerek konuşur

"Bugün başka bir arkadaşımı daha gördüm, gerçekten ülkede suç oranı artıyor olmalı.."

CP ona göz kırparak arabadan uzaklaşır ve masasına gider, o sırada açık kapıdan mavi gözlü adam kutusuyla içeri girerken CP konuşur

"Castiel, gel.. Bana bir şey var mı?"

Dean bunun üzerine o tarafa dönerken elinde birası, masaya ilerleyen garip herife bakarken adı Castiel olan adam hafifçe gülümser, kutudan bir zarf çıkartarak konuşur

"Bir tane Carl.. Açılmadan getirdim, eşinden gelmiş.."

Carl bunun üzerine yüzü aydınlanarak ona teşekkür ederken döner ve dolaba uzanır ama Castiel konuşur

"Reddedeceğim Carl, daha devam etmem gereken yerler var.. Sonra da diğer tarafa geçeceğim, yeni gelenler etrafı kalabalıklaştırmış durumda, programdan geri kaldık.."

Carl bir de ona sormasını söylerken Dean garip herifin sesinin ne kadar derin olduğunu fark etmekle meşguldür, o sırada Carl onu hatırlar ve eliyle işaret ederek konuşur

"Dean, gel.. Castiel, tanışmanı isterim, bu garajın gördüğü en iyi tamirci Dean.. Dean, bu da şu delikteki en has adamlardan biri, Castiel.."

Castiel hafif bir gülümsemeyle Dean'e dönerken Dean onun mavi gözlerinin yine ona odaklanmasıyla gerilir, Castiel elini uzatırken konuşur

"Memnun oldum Dean.."

Dean de elini uzatıp onunkini sıkar, ne fazla yumuşak ne de fazla sert, güvenli bir el tutuşa denk gelirken cevaplar

"Ben de.."

Ve geriler, arabasına giderken Castiel devam eder

"İşime devam edeyim Carl.. Görüşürüz.. Dean, görüşmek üzere.."

Dean ona başını sallar, Castiel dönerek çıkarken Carl mektubunu açmış, onu okumakla meşgul, Dean de sessizce birasından bir yudum alırken ona *hiç* mektup gelmemiş olduğunu fark eder..

Dean işini bitirmiş, 2 saatleri boş, kütüphaneye girerken bir an kendini üniversitede falan zanneder, devasa raflara bakarken içeride orada burada oturmuş mahkumları geçer, danışmaya ilerlerken kardeşini bilgisayarların başında bulurken sorar

"Pardon, porno arıyorum-" Sam eliyle bir tarafı gösterir, sonra onu fark etmiş, başını kaldırırken gülümseyerek konuşur

"Dean! Burası muhteşem-"

"Pornolar da mı?"

Sam gözlerini devirir ve çekmecelerden birini açıp ona iki dergi çıkartır, Dean gülerek ona bakarken Sam omuzlarını silktiğinde Dean gülümser

"Sen en iyi kardeşsin Sammy.."

Sam gülerek işine devam eder, bir yandan yapıp bir yandan da konuşur

"Gerçekten Dean, arşivleri çok büyük ve çok organize.. Hukuk üzerine büyük bir arşivleri var, mahkum haklarının bir gereği olsa gerek-" Dean sayfalarını çeviriyor, dalgınca hıhımlarken ayağa kalkıp koridorlara dalan kardeşini takip eder, bir adımı diğerinin önüne atıyorken o sırada dergi hızla elinden çekilir, Dean başını kaldırıp o kimse onu yumruklamak isterken Castiel ile yüz yüze geldiğinde sesi kısılır ama Castiel konuşur

"Hücreler dışında erotik yayın okumak yasak, bilsen iyi olur.."

Dean bunu *nere*den bilebileceğini soracakken Castiel dergiyi arkasını çevirmiş bir şekilde ona tekrar uzatır, Dean büyük kırmızı etiketi görürken konuşur

"Arkaya yapıştıracaklarına öne yapıştırırsalar daha mantıklı olur.."

Castiel bunun üzerine hafifçe gülümserken cevaplar

"Aynı fikirdeyim.."

Ve onu geçer, her nereye gidiyorsa oraya giderken Dean dönerek arkasından bakar, o sırada Sam geri gelmiş, kollarında kalın bir kitap, nereye baktığını söylerken Dean *hiç* diyerek önüne döner..

Dean hücrelerine girdiğinde Uriel'in olmamasına memnun olarak yatağına çıkar ve bütün gün bükülmekten ağrıyan sırtını rahatlatırken dergileri yastığının altına tıklar, derin bir nefes alarak tavana bakarken Uriel'in yaklaşan sesini duyunca yüzünü buruşturur..

"Neden vazgeçeyim? Herkes onun peşinde olacak.. İlk başta bana izin verseydi şimdi götü için endişe etmesine gerek kalmazdı.. Akşam başına neler geleceğini tanrı bilir.."

Dean kaşlarını çatarken Uriel'in karşısındaki kişinin Castiel olduğunu anlar, çünkü adam derin sesiyle konuşurken cevaplar

"Uriel, Dean belki de kendisi bir adam arıyordur, neden onun illa birinin olmak istediğini düşünüyorsun?"

"Öylesine güzel bir adam çocukluğundan beri kullanılmıştır, inan Castiel.. Sen dışarıyı yönet, ben burayı hallederim.."

Dean iyice kaşlarını çatarken Uriel'in Castiel'e diklenmesini de istemiyor, yatakta dikleşecekken Castiel konuşur

"Her ne olursa olsun, bu gece Dean'e mesaj göndermenizi istemiyorum.. İlk geceden başına bir şey gelirse ilk şüpheli sen olursun Uriel.. Alastair seni rahatlıkla satar, biliyorsun.."

Uriel bunun üzerine gülerken yürümesine devam eder ki sesi yaklaşır, merak etmemesini söyleyerek içeri girerken Dean sırtı onlara dönük, gözleri kapalı bir şekilde bekler, o sırada Uriel fısıldar

"Şu göte bak.."

"Uriel.."

Uriel iç çeker ve tekrar dışarı çıkarken Dean duvara bakıyor, Castiel'in uzaklaşmasını dinler..

"Dean Winchester?"

Dean dönerek tıfıl bir delikanlıya bakarken delikanlı yüzü pembeleşmiş, konuşur

"Akşam voltasında CB bahçesine bekleniyorsunuz efendim.."

Ve dönerek uzaklaşır, büyük grubun yanına giderken ilerleyip Alastair'in yanında yere çöker, başını Alastair'in bacağına dayarken Alastair ona göz kırpar, Dean diğer tarafa dönünce Sam konuşur

"Elbette gitmeyeceksin.."

Dean bilmiyor, gitse başı belaya girecek, gitmese başı belaya girecek, seçeneklerini gözden geçirirken sorar

"Bu herife bu kadar güç nereden geliyor? Dövüşsek benim kazanacağım kesin.."

"Ailesi.."

Dean Bobby'e döner, yaşlı adam omuzlarını silkerek cevaplar

"Herif mafya.. Daha doğrusu mafyanın katili.. Esas mafya kanı o olsa hiç çekilmezdi.."

"Mafya kim peki?"

"Novak.. Alastair'in ipleri onda ama çok çekmez, ne de olsa Alastair'in dışarıdaki adamları dışarıdaki işleri de hallediyor.. Ayrıca çıkmasına az kaldı, çıkınca da iş yapacağı belli.."

"Burada tatilde olduğu belli, göt büyütüyor olmalı.."

Bobby hafifçe güler, cevaplar

"Koruma olarak girdi, ama şimdi göt büyüttüğü kesin, evet.. Dean, Alastair ile ters tarafa düşme, Novaklar büyük bir aile, yarısı içeride-"
"Başarılı bir mafya olmadıkları belli-"
"Sığınmak için buradalar.. İstedikleri an çıkabilecekleri kesin.."

Dean gözlerini devirir, tatil köyü diye mırıldanırken Bobby devam eder

"Novak'ın oğlu da burada, o yüzden içeride kaos çıkmıyor.. Herif dışarıda öldüğü an Novak da dışarı çıkar.. Burada korunuyor.. Alastair'e ne zaman ihtiyaçları olursa o zaman çıkartırlar, ama piçleri burada senin başını yakmaya devam eder.."

Dean iç çekerek o gruba bir bakış atarken Castiel ile yine göz göze gelir, mavi gözlü adam onu ve Bobby'yi inceliyor, kıpırdamıyorken Dean tek kaşını kaldırır, Castiel bakışlarını masaya indirerek önüne dönerken Dean bir an onun utanıp utanmadığını düşünmeden edemez, o sırada Ash masaya çökerek günlerinin nasıl geçtiğini sorarken Dean'in dikkati dağılır..

Akşam yemeği bitip de volta zili çaldığında Dean ayaklanır, Sam ona dönerek konuşur

"Dean, hayır-" ama Dean başını sallar, gitmesini işaret ederken Ash Sam'in kolunu tutup onu çeker, Dean Bobby'e dönerken konuşur
"En kötüsü ne olabilir? Alastair bana nasıl davranır?"

Bobby ve Dean bahçe koridoruna giderlerken Bobby derin bir nefes alır, konuşur

"Bilmiyorum Dean.. Aldığı çocukların hiçbirini takip etmek gibi bir hissim olmadı.."

Dean başını sallar, o sırada bahçenin yarısının karanlık yarısının aydınlık olduğunu görürken Bobby sağında konuşur

"Bölümler arası ilişkiler için.. Dışarısı şu anda pazar, Dean.. Ben de çıkmamı istemiyorum, eğer dikkate alıyorsan.."

"Ama çıkmam gerek.. Bugün olmazsa yarın.. Değil mi?"

Bobby iç çeker, sonra geri dönerek hücrelerin tarafına giderken Dean dışarıdaki adamlara, sohbet edenlere, birbirini kesenlere, gölgelerde sevişenlere bakarken hükmünün açıklandığı duruşmada bile bu kadar korkmamış, yavaşça bahçeye çıkar..

Dean ışıkların aydınlattığı çimlere bastığında bir an herkes ona döner, sonra yavaş yavaş konuşmalar devam ederken Dean derin nefes alarak 5 adım daha atar, sonra yavaşça dönerek diğer kapıya ilerlerken o anda Alastair önüne çıkar, gülümseyerek konuşur

"Dean.. Eşlik etmen ne güzel.. Gel, sana bahçeyi tanıtayım.."

Dean derin bir nefes alırken titrer, Alastair sorar

"Üşüdün mü? Bembeyazsın, gel-" Alastair ona omzundan sarıldığında Dean onu itmemek için tüm gücünü kullanır, en azından hayatının rahatlayacağını kendine tekrarlar Alastair onu gölgelere götürür, o sırada konuşur

"Doğru kararı verdin tatlım, sana çok iyi bakacağım, kardeşini koruyacağım, söz veriyorum-" Dean bir şey söylemezken Alastair'in eli omzundan sırtına, beline, kalçasına iner, Dean yutkunurken o anda ağızta bileğinden yakalanır ve çekilir, Alastair'den koparken onu çeken onu arkasına alır, Dean dengesini bulduğunda kimin onu çektiğini anlamaya çalışırken Alastair sorar
"Castiel?"

Dean de şaşkın, nefes alamazken nazik görünümlü adamın öldürüleceğini düşünmeden edemez, ama Castiel onun bileğini sıkıyor, oradaki sıklığının aksine rahat bir sesle konuşur

"Alastair.. Yanlış gözlemediysem Dean'e daha seçme şansı vermedin, değil mi?"

Alastair kollarını kavuştururken Castiel'e bakar, yavaşça 'evet' derken Castiel Dean'in bileğini bırakır ve dikleşirken devam eder

"Güzel.. O zaman ben de Dean'i istiyorum.."

Dean gözleri büyüyerek *olaya* bakarken Alastair de şaşkındır, sorar

"Sen mi? İyi de, sen hiç-"

"Şimdi istiyorum. Problem?"

Alastair hala şaşkın, toparlanırken cevaplar

"Yok.. Yok.."

"Güzel.. Dean?"

Dean ona bir şey sorulmasıyla hayrete düşerken kaşlarını kaldırır, Castiel sorar

"Alastair'in seninle ilgili niyetlerini anladığına kuşum yok.. Aynı şeyleri ben de diliyorum, bu da sana seçme şansı verir.. Bahçedeki tüm mahkumlardan birini kendin için seçme şansın var tabii ki-" Alastair gözlerini devirirken Dean de kimsenin Alastair'e karşı duramayacağını anlamış, sorar

"Bir dakika konuşabilir miyiz?"

Castiel sakin, 'elbette' derken dönerek Alastair'e bakar, mavi gözlü adam gözlerini devirerek döner ve uzaklaşır, Dean ise Castiel'i kollarından tutup biraz daha karanlığa çeker, fısıldar

"Sen delirdin mi? Seni öldürecek!"

Dean onu hayal meyal görüyorken Castiel kaşlarını çatarak cevaplar

"Neden?"

"Neden? Adam Alastair! Novakların katili!"

Castiel sessiz, yavaşça başını geri çekerken Dean gözlerini devirir, konuşur

"Hiç mi araştırmadın? Adamın masasında oturuyorsun! Yarın sabah kafan delik bir şekilde uyanabilirsin, ben buna değmem Castiel, inan-"

"Dean-"

"Bak, benim tek istediğim kardeşimi rahat bırakmaları, tamam mı? Günde birkaç kere dönüp öne eğilmek bunu sağlayacaksa problem değil.."

Castiel sessiz, ona bakarken Dean de bakışlarını kaçıır, sonra tekrar devam eder

"İyi bir adama benziyorsun, sessiz sakin.. Bir de sana bir şey yapmalarını istemem, Alastair'e karışma, tamam mı?"

"Dean, ben iyiyim.. Alastair bana bir şey yapmaz, emin ol-"

"Nasıl emin olabilirsin, adam deli! Beyzbol takımını deşmiş!"

Castiel hafifçe gülerken Dean gözlerini devirir, sonra konuşur

"Ben ciddiym, dön ve uzaklaş, hatta git Sam'i bul, arkadaş olun, eminim seni sever-"
"Neden Dean, beni *onun* kuşu mu yapacaksın?"

Dean kaşlarını çatır, sonra cevaplar

"Hayır gerizekalı, neden burada herkes kuşlukla kafayı bozmuş?"

"Yerelde yok muydu?"

"Vardı, ama bu kadar organize değildi-"

"Burası *Nebura* Dean.. Konumuza dönersek, kardeşinle tanışmayı çok isterim, ancak önce seni almayı diliyorum-"

"Ben de *hayır* diyorum, intihar etmek istiyorsan beni bulaştırma-"

"Dean.."

Dean susarken Castiel ciddi, ona bakarak konuşur

"Ben iyiyim ve iyi olacağım.. Alastair bana bir şey yapmayacak, garanti veriyorum..
Aramızda eski bir anlaşma var, tamam mı?"

Dean kaşlarını çatarak ona bakar, Castiel devam eder

"Sen kendin için karar ver.. Ben mi, Alastair mi? Benden başkası çıkıp teklif sunmayacak,
bunu da bilmelisin.."

"Uriel ne oldu?"

"Ona başka bir oyuncak verdiler.. Ne diyorsun?"

Dean derin bir nefes alarak diğer tarafa bakar, arkadaşlarıyla sigara içen Alastair'i
izlerken sonra önündeki adama döner, cevaplar

"Tamam.. Sen.. Ama başına bir şey gelirse-"

"Gelmeyecek.. Kendini ne zaman düşüneceksin?"

"Biraz önce düşünmedim mi?"

Castiel gülümser, ona bakarak sorar

"*Benim* önümde dönüp öne eğileceğinin farkındasın, değil mi?"

Dean bir an susar, sonra başını sallarken Castiel de ona bakıyor, cevaplar

"Evet mi?"

Dean yine başını sallar, Castiel de onaylar ve dönerek Alastair'e giderken Dean de onu
takip eder..

"Pekala.. İki Winchester da elimin dışında kaldı-"

"Senin oyuncakların sana yeter Alastair.. Bunca zaman ben hiçbirini istemedim,
biliyorsun.."

Alastair gülerek başını sallar, Dean onun gerçekten keyifli olduğunu fark ederken Alastair
konuşur

"Doğruya doğru.. Tamam.. Ama izleme zevkimi alamazsın-"

"Düşünmem bile.. İyi geceler Alastair.."

"İyi geceler Castiel.. Dean.."

Dean başını sallar, Castiel grubu geçerek binaya yürürken Dean de onu takip etmesi
gerektiğini fark ederek onunla ilerler, sorar

"Bu mu? Bitti mi?"

Castiel sessiz bir 'hıhım'la başını sallarken yürüyor, cevaplar

"Bitti.."

"Kimse seni deşmeyecek?"

Castiel hafifçe gülerken sağa sapar ve gardiyanların kapısına vurur, kapı açılırken gardiyan sorar

"Evet?"

Castiel sakın, eliyle Dean'ı gösterirken cevaplar

"Dean'ı benim hücreme alabilirsek sevinirim, Uriel ile pek geçinemiyorlar, benim hücredekiyle anlaşabilirler.."

Gardiyan dönerek Dean'e bakar, Dean de başını sallarken adam omuzlarını silker ve içeri girip kapıyı kapatınca Dean sorar

"Ne biçim bir yer burası?"

Castiel dönerek ona gülümsediğinde Dean ona bakar..

"Ben arkadaşlarımla oturup sonra hücreye geçeceğim, görüşürüz, olur mu? Ben 46'da kalıyorum.."

Dean başını sallar ve 23'e giderken Sam onu görünce fırlar, diğerleri de onun hücrelerinde, Dean'ı sapasağlam görürlerken Sam abisine sarılır, Dean onu ittirirken konuşur

"Hapishanedeyiz moron-" Sam özür diler, Ash sorar

"Ee? Ne oldu?"

Dean iç çekerek Sam'in yatağına otururken Castiel karşı koridorda arkadaşlarıyla konuşuyor, gülümsüyordur, Dean bir süre onu izledikten sonra dönerek açıklar

"Castiel beni aldı.."

Sam kaşlarını kaldırırken Bobby 'waow'lar, Ash bir ısıklık attırırken Dean başını sallar..

"Castiel şimdiye kadar hiç kimseyi istememişti.. İlginç.."

Dean hafifçe gülümser, ayağa kalkarken konuşur

"Burada *benden* bahsediyoruz, doğal.."

Bobby gözlerini devirirken Dean kapıya gidiyor, devam eder

"Her neyse, onun hücrelerine taşınıyorum-"

"Dean!?"

"Alastair'den de, Uriel'den de iyi duruyor.. En azından burada parmaklık var Sammy, tamamen kapanmıyor.."

Geride bir sessizlik olurken Dean dönerek onlara bakar, Bobby cevaplar

"Geceleri tamamen kapanıyor Dean.."

Dean yüzünü buruşturur ve dönerek çıkarken Sam diğerlerine bakar, Ash konuşur

"Castiel iyi bir adam, meraklanma Sam.."

Sam bilmiyor, iç çekerken abisi karşı tarafa gider, eşyalarını toplar ve diğer hücreye yürürken değişiklik bütün kafese yayılır..

Dean üst yatağa eşyalarını fırlatır, sonra yatağa tırmanıp otururken birkaç dakika sonra Castiel içeri girer, ona gülümser ve sonra musluğa gidip ellerini yıkarken Dean sorar

"Bu gece eğilecek miyim sahip?"

Castiel'in hareketleri bununla donarken Dean onu izliyordur, Castiel bir süre sonra hareketlenir ve ellerini yıkayıp musluğu kapatır, ona dönerken aşağıdan 'yoklama!' diye bağırlır, Dean yataktan atlayıp onun yanına geçer, ikisi kapıya çıkarlarken isimler okunmaya başlanır..

Dean sessiz, kardeşini izliyor, ona göz kırparken yanındakinin ondan kısa olduğunu gösterir, Sam gözlerini devirir ve sonra Castiel'i incelerken Castiel aşağı kata bakıyordu, o sırada gardiyan bağırlır

"Novak, Castiel!"

Dean irkilerek ona dönerken Castiel sakın, orada olduğunu söyler ve ileri bakmaya devam eder; Dean ise şaşkın, birkaç saniye sonra orada olduğunu söyler ve Castiel'e bakmaya devam ederken adam inatla ona dönmez..

Yoklama bitip hepsi içeri girer, kapıların demir duvarları inerek sesi ve ışığı kapatır, hücrenin tavanına gömülmüş ışık yanarken Dean hala ağız açık, sorar

"Novak?"

Castiel dönerek ona bakar, mavi gözleri açık, cevap vermezken Dean hayret içerisinde, tekrar sorar

"Novak? Novak Novak? Mafya Novak?"

Castiel sakinlikle başını sallar, cevaplar

"Evet Dean.. Novak.."

"Novakların oğlu Novak.. Herkesin sahibi olan.."

"Herkesin sahibi olduğumu düşünmesem de, Novakların oğlu, evet.."

Dean inleyerek döner ve aşağıdaki yatağa oturur, eli ağzında, konuşur

"Mafya malı oldum.."

Castiel bir an gülümser, sonra bir adım atıp döner ve onun yanına otururken cevaplar

"Teknik olarak, evet.. İyi misin?"

Dean elini indirip ona döner, şokla ona bakarken Castiel kaşlarını kaldırır, Dean sorar

"Neden? Şimdiye kadar kimseyi almamışsın, niye ben?"

Castiel bunun üzerine omuzlarını silker, önüne dönerken cevaplar

"İlgimi çeken olmamıştı.. Kafes-kuş olayı zorlandığında pek de hoş bir şey değil diye düşünüyorum.. Alastair sınırı geçtiğinde onu durdurabilme seçeneğim hep vardı, birini almak gibi bir şeye ihtiyacım yoktu.."

Ve dönerek ona bakar, Dean sorar

"Beni niye aldın?"

"İlgimi çektin.. Ayrıca, kim olduğumu bilmiyordun.. Hoşuma gitti.."

Dean yüzüne ateş basarak önüne dönerken Castiel gülümser, Dean konuşur

"Ben, Sam.. Öyle demek istemedim-"

"Biliyorum Dean.. Ve rahatla, sana bir şey yapacak değilim.."

Dean bununla durumunu ve *yerini* hatırlarken yataktan kalkar, yavaşça pantolonunu çekmeye başlarken yüzü düşmüş, soğuk, konuşur

"Ben sözümü tutan bir adamım Novak.."

Castiel onu izlerken Dean bir an yutkunur, ve sonra pantolonunu tamamen indirecek olur ama Castiel ayağa kalkarak onunla yüz yüze gelirken sorar

"Yap desem yapacaksın, değil mi?"

Dean başını sallar, Castiel gülümserken konuşur

"Bu yüzden seni aldım Dean.."

Dean kaşlarını çatarak ona bakarken Castiel sakın, onun elleri üzerinde gezinir, onun çektiği lastiği yukarı çekerek onun kalçasına oturturken hala gözlerine bakıyor, devam eder

"Rahat ol.. İstemediğin hiçbir şey yapmayacağız.. Ama sabah çıktığımızda ben herkese ne kadar iyi bir yatak arkadaşı olduğumu söyleyeceğim, bunu da inkar edemem.."

Dean kafası karışmış, ona bakarak sorar

"Ama yatmayacağız?"

"Yatmayacağız.."

"Beni istemiyor musun?"

Castiel bununla gülümser, ona bakıyorken cevaplar

"Dean, ilgimi çekmesen sana bakmazdım, değil mi?"

Dean bakışlarını kaçıır, sonra kaşlarını çatarken cevaplar

"Bakardın.. İlgini çekmeyenleri de kurtarmışsın.."

"Belki.. Ama bu sefer ilgimi çekti.."

Dean başını sallar, sonra sorar

"Bundan kazancın ne olacak? Burası hapisane ve sen mafyasın.. Hiçbir şeyi karşılıksız yapmazsınız-"

"Karşılık almadığımı kim söyledi? Yeni pazarın en istenilen adamını aldım, bu gücümü arttıracak.. İkincisi, gece beni neremden bıçaklayacağını düşünmeyeceğim biri olduğunu ümit ediyorum-"

"Bıçak? Seni tanımıyorum bile!"

"Aynen öyle.. Nebura zor bir yer Dean, her an uyanık olmak gerekiyor.. Ama hücremde gevşeyerek uyuyabileceğim bir arkadaşla kalmak iyi olurdu, ne dersin?"

Dean kaşlarını çatarak ona bakar, sonra başını sallarken Castiel de gülümser, ardından konuşur

"Uyuyalım mı? Yorucu bir gündü.."

Dean onaylar, Castiel onu geçip eğilir ve alt yatağa girerken Dean ona bakarak sorar

"Neden altta yatıyorsun?"

Castiel bir an cevap vermez, sonra dudağını ısırarak ona dönerken cevaplar

"Üst kattan düşünüyorum.."

Dean mafyanın veliahtı, en korku duyulan adama bakarken gülmeden edemez, Castiel de gülümser ve tekrar yatağına dönerken Dean yatağına tırmanır, örtüsünün altına girer ve uzanırken konuşur

"İyi geceler Castiel.."

Aşağıdaki hışırtılar da birkaç saniye sonra durur, Castiel cevaplar

"İyi geceler Dean.."

Dean gözlerini kapatır, bu kadar kolay olacağına hala inanamayarak uyumaya çalışırken birkaç saniye sonra hazırlık süresi de dolmuş, ışık yarı yarıya düşer, Dean gevşer..

"Dean.."

Dean kalçasında duran bir eli hissettiğinde o anda atılarak bileği yakalar, eli kaldırarak sahibinin suratına gömecek olurken Castiel diğer eliyle onun öbür kolunu yakalar, seslenir

"Hey! Sakin!"

Dean onu yakalamış, ama Castiel de onu tutuyorken ikisi birbirlerine bakarlar, Castiel ayık ve uyanık, mavi gözleri onun üzerinde, konuşur

"Uyanmadın Dean.. Kapıların açılmasına az kaldı.. Konuşmamız gerek.."

Dean ona bakıyor, adamın bir şey yapmayacağını idrak edince ellerini açar ve geriye çeker, Castiel de ranzadan geriye bir adım atar, sorar

"Hep böyle gergin mi uyursun?"

Dean eliyle yüzünü sıvazlayarak yatakta dikleşir, oturur duruma geçerken cevaplar

"Bu kadar yakışıklı olmayı bir de sen dene.."

Castiel bir an onu süzer, Dean de elini indirirken genç adam cevaplar

"Ben senden daha narinim.. Sadece daha şanslıyım.."

"İyiki de öylesin Novak.. İnan, değmez.."

Castiel karşı çıkmaz, bir süre sessizlik oluşurken Dean hafifçe gülerek konuşur

"Harika bir çift oluşturuyoruz, değil mi?"

Castiel de gülümser, yine inkar etmezken Dean bacaklarını yataktan sallandırır, elleri dizlerinin arasında birleşmiş, sorar

"Evet sahip, dinliyorum?"

Castiel ona bir bakış attığında Dean gülümseyerek cevaplar

"Burada başka bir şey mi deniyor? İlk defa birinin malı oluyorum-" Dean ona uzanan eli tutar, Castiel ona tutunarak tırmanır ve onun yanına, üst kata otururken elini geri çekerek cevaplar

"İlk defa mı? Kaç yıldır içeridesin?"

"2 yıl oluyor.. Araştırma yapmadın mı?"

Castiel gülümseyerek önüne döner, belki yaptığını söylerken Dean omzuyla onunkine vurur, sorar

"Sen neden içeridesin?"

Castiel omuzlarını silker, ileri bakarken konuşur

"Biraz koruma, biraz da deneyim.. Babam içeride sağlam kalırsam dışarıda daha rahat edeceğimi düşünüyör.. Alastair benim korumam olarak önceden içeri sokulmuştu, oldukça rahata bağladığını sen de görebilirsin.. Kimse bana dokunmuyor, pek bir şey yapmama gerek kalmadı.."

"Arkanda baban olmasa hayat senin için zor olurdu, inan.."

Castiel de bunu biliyor, ciddiyetle başını sallarken Dean sorar

"Sen de mafya işinde misin?"

Castiel hafifçe gülümseyerek ona dönerken hala ciddi, cevaplar

"Mafya işi?"

Dean gözlerini devirir, sonra gülerek cevaplar

"Biraz yardımcı ol, hayatımda hiç gerçek mafya görmedim! Ben normal bir adamım-"

"Suçu isteyerek işlediğini söylemişsin.."

"Evet, ama o farklı.. Ben katil değilim-"

"Adam öldürmene rağmen.."

Dean iç çekerek yatakta geriler, sırtını duvara dayarken konuşur

"Kardeşin var mı Castiel? Gerçek kardeş, İtalyan mafyaları gibi bütün ordu değil.."

Castiel başını iki yana sallar, o da onun gibi gerileyerek duvara dayanırken cevaplar

"Ama bir sürü kuzenim var.."

"İşte.. Gerçek bir kardeşin olsa, o zaman anlardın.. Sam'i korumak için katil olmam gerekiyorsa olurum, isteyerek de yaparım.. Ama bana para vermedi diye gidip birinin beynine bir kurşun sıkmam.."

Castiel derin bir nefes alır, bir şey söylemezken ikisi karşı duvara bakarlar, bir süre sonra Castiel ona dönerek konuşur

"Araba tamircisiymişsin, doğru mu?"

Dean bunun üzerine gülümser, başını sallarken Castiel de onun mutlu halini sevmiş, memnun olur, Dean ona bakarak sorar

"Sen? İşin nedir?"

"Burada oturup yaşlanmak dışında mı?"

Dean gülerek önüne döner, Castiel de gülümserken sonrasında cevaplar

"Hukuk.."

Dean bununla şok içerisinde ona dönerken kaşlarını kaldırır, sorar

"Hukuk? Sen? Mafya?"

Ve sonra gülmeye başlarken Castiel onu dirsekler, Dean özür dileyerek gülmeye devam ederken Castiel ciddiyetle açıklar

"Hukuk sistemini bilmezsem bizimkilerin ne yaptığını ya da benim ne zaman neye ihtiyacım olacağını bilemeyeceğimi düşündüm.. Kendimi kurtarmam gerekebilir Dean, gülme.."

"Gülmüyorum, sadece ironik-Hukuk!"

Castiel gözlerini devirerek önüne dönerken Dean yatakta dikleşerek ona döner, sorar

"Gerçekten mafya mısınız? Bir sürü silahlı adamın var mı? Ya da bir sürü güzel hatun?"

Castiel gözlerini kısarak ona bakarken Dean 'hadi' diyordur, Castiel iç çekerek cevaplar

"Var.. Bunları neden öğrenmek istediğini anlamasam da-"

"Hadi! Artık en yakın arkadaşlarız-"

"Dean, sen benim *kuşumsun*.. Arkadaşlık diye bir şey yok.."

Dean bunun üzerine kapanır ve geri çekilirken Castiel ona bakarak devam eder

"En azından bir süre yok.. Korumam gereken bir itibar var, burada babama laf ileten çok kişi var, emin ol.."

Dean sessiz, başını sallarken Castiel onu izliyor, konuşur

"Dean.."

Dean başını kaldırıp ona döner, Castiel hala dikkatle onu izliyor, mavi gözleri büyük ve inatçı, ona bakarak açıklar

"Benden sana tehlike gelmez, ama statüm ve yapmam gerekenler seni zorda bırakabilir.. Bunu anlamamı istiyorum.. Seni her şeyden koruyamam-"

"Benim korunmaya ihtiyacım yok Novak-"

"Dean, lütfen-"

"Lütfen ne? Benden ne istediğini anlamıyorum! Beni alma sebebine uygun davranıyorum, istemiyorsun! Davranmıyorum, onu da istemiyorsun!"

"Dean benim bir kuşa ihtiyacım yok, ben sadece geçinebilmeyi umdum-"

"Onu yapmaya çalıştığımda da itiyorsun!?"

Castiel iç çeker, başını sallarken bir süre sinir bozucu bir sessizlik olur, Castiel sonrasında devam eder

"Seni almamam gerekiyordu.. Kendi kendime koyduğum kurallardan biriydi.."

Dean kaşlarını çatarak ona bakarken Castiel hala çarşafı izliyor, konuşur

"İçeri girdiğim andan beri herkes zaten benim emrime amade yaşıyordu, bunu daha da arttırmak istemedim.. Ben de kendi kendime kimseyi kuşum yapmayacağıma dair söz verdim.. Ve yapmadım da.."

Sonra başını kaldırarak ona bakar, Dean onun gözlerindeki *anlatma* çabasıyla sessiz kalırken Castiel devam eder

"Ama son dönemlerde babam beni sıkıştırmaya başladı.. Tek bir adamı bile kontrol edecek yüreğim yoksa, o öldüğünde bütün aileyi nasıl kontrol edeceğimi sordu.."

"Nasıl kontrol edeceksin?"

Castiel bilmediğini fısıldarken Dean o an onun bu mafya işini, hapishaneleri, korumaları, hiçbir şeyi istemediğini anlarken Castiel de ona bakar, Dean yumuşayarak konuşur

"Tamam.. Tamam Cas.."

Castiel ilgiyle ona bakarken tek kaşı hafifçe kalkar, Dean elini savurarak konuşur

"Alışkanlık.. Bir daha demem-"

"Önemli değil.. Yalnızken.. Daha önce kimse adımları kısaltmamıştı.."

Dean onun yanaklarına yerleşen hafif pembeliğe bakarken kaşlarını çatır, sessizce sorar

"Hiç arkadaşın oldu mu?"

Castiel başını iki yana salladığında Dean iç çekerek başını sallar ve önüne dönerken konuşur

"Hayatın silah ucunda olduğu bir grupta şaşkıncı değil.."

"Ya da herkesin ayakkabısını öpmeye çalıştığı bir yerde.."

Dean yüzünü buruşturarak ona döndüğünde Castiel ciddiyetle başını sallar, Dean ona yandan bakıyor, gülümserken konuşur

"Pekala Novak.. Babanı mutlu edeceğiz, olayımız bu, değil mi? Orada burada rol keseceğiz, ben cici kuş olacağım, sen de Sam'i koruyacaksın.."

Castiel başını sallar, ciddiyetle onaylarken cevaplar

"Sam'i de, seni de gücüm yettiğinde rahat ettireceğim Dean, sözüm senin.."

Dean de buna uyar, derin bir nefes alıp sorar

"Ne yapman gerektiğini biliyor musun?"

"Çok farklı olması gerektiğini düşünmüyorum.. Ben kuşumu oradan oraya atıp aşağılayacak bir adam değilim, bunu herkes biliyor.. Çıkıp güç gösterisi yaparsam bunun güç gösterisi olduğunu herkes fark eder ve etkisi daha kötü olur.. Her zamanki gibi olacağım ama sen de yanımda olacaksın.. En azından serbest zamanlarda.. Onun dışında iş alanlarımız zaten ayrı taraflarda.."

Dean başını sallıyor, zor bir taraf görmezken Castiel devam eder

"Ancak benim grubumla birlikte olduğun zamanlarda sınırlarına hakim olman gerekecek Dean.."

Dean ona bakar, Castiel ciddiyetle açıklar

"Grubum çok terbiyeli ya da sınırlarını bilen bir grup değil.. Alastair'i gördün, Uriel ile tanıştın.. Statün seni farklı bir yere taşırsa da sözlerini ya da bakışlarını engelleyemem, sana laf atacaktırlar, sana yaklaşmaya çalışacaklardır.. Hiçbiri sınırı geçmeyecektir, buna cesaret edemezler, ama pasif ve etkisiz kalman gerekiyor, anlatabiliyor muyum?"

Dean derin bir nefes alarak önüne dönerken Castiel ona yaklaşarak devam eder

"Yalnız kaldığımız her an ben sana sahip olmuşum ve bundan memnun kalmışız gibi davranman gerekiyor.. Benden başka bir sahip istemiyor gibi davranmalısın, ben de sen o kadar iyi olabildiğin için seni tutuyor olmalıyım.."

Dean başını çevirerek ona bakarken Castiel onun gözlerine bakıyor, konuşur

"Burada kaldığım süre içinde birçok ilişkiyi inceledim Dean.. Hapishane büyük ve sert bir ortam.. Yıllar boyunca sadece bu adamlarla görüşüyoruz ve hücre arkadaşımız aynı zamanda hayat arkadaşımız.. Eğer anlaşıyorsak, daha güzel.. Değil mi?"

Dean onun sözlerinde biraz önce söyledikleri için özrü duyarken bir mafya *babasının* oğlundan en çok bu kadarını alabileceğini düşünür ve başını sallarken kapılar açılır, gardiyan dışarıda *'günaydın hanımlar!'* diye bağırırken Dean ve Castiel hala birbirlerine bakıyorlar, birkaç saniye sonra açık kapıdan Sam içeri girerken ikisi de dönerek ona bakar, Sam üst yatakta oturan ikiliye bakarken *'ah'*lar, Dean konuşur

"Sam.. Günaydın.."

Sam başını sallıyor, o sırada Castiel de dikleşir ve yatağa bastırarak aşağı iner, Dean de arkasından atlarken konuşur

"Castiel, bu kardeşim Sam.. Sammy, Castiel.."

Castiel elini uzatırken Sam'in büyük avcu içinde öbür adamın eli kaybolur, Dean tekrar kardeşinin aslında ne kadar dev gibi olduğunu hatırlarken Sam sıkarak konuşur

"Memnun oldum.. Dean'e köle gibi mi davranacaksın?"

Dean arkada boğulurken Castiel sessiz, cevaplar

"Hayır.. Dean istediğini yapabilir.. Sanırım onu kahvaltıya götürmeye geldin ve kötü durumda olup olmadığını kontrol etmek istedin?"

Sam başını sallarken Dean arkada *'Sammy'* diye iç çeker, Sam ona bir bakış atarken Castiel aşağıda konuşur

"Problem değil.. Dean, bu sabah ayrı kahvaltı edebiliriz sanırım, böylesi daha iyi olacak..
Sonra görüşürüz.."

Ve Sam'i geçerek çıkar, sol tarafa giderken Sam abisine döner, Dean fısıldar

"Ben hanım evladı değilim, niye kontrole geliyorsun-"

"Gece uyumadım bile! Ne yaptınız?"

"Sabaha kadar düzüştük Sammy-"

"Dean!"

Dean ona bakarken Sam omuzları çökerek sorar

"Gerçekten mi?"

Dean bunun üzerine gülerek ona vurur ve onu geçer, yürümesini söylerken Sam onun peşine takılır..

"Dean-" Dean ona ilerlerken Bobby gözleri endişeli, soruyu soruyordur, Dean gözlerini devirirken fısıldar

"Şunu keser misiniz!? İyiyim ben!"

Bobby başını sallar ve bir şey söylemez, masalardan birine otururken Dean de karşısına geçer, birkaç saniye sonra Sam ve Chuck da diğer tarafa otururlarken Dean Chuck'a bir bakış atar, Chuck sessizce kendi portakal suyunu açıp onun önüne bırakırken Dean gülümser ve başını sallar, sonra konuşur

"İyi, bir şey yok.. Adam gerçekten iyi çıktı, ya da psikopat ve rol yapıyor.."

Sam '*ne gibi*' dediğinde Dean kısaca anlaşmanın koşullarını anlatır, Chuck tostunu ısırırken onları izliyor, sorar

"Bu kadar şanslı olabilir misin?"

Dean de bilmiyor, sahibinin tarafına bir bakış atarken Castiel'in yakışıklı bir adamla bir masada oturduğunu ve keyifle gülerek ona cevap verdiğini görürken cevaplar

"Bilmiyorum Chuck.. Umarım öyleyimdir.."

Chuck da umarken Sam Dean'in tabağına kendi peynirini bırakır, ondan zeytinleri alırken Dean de plastik çatalını kavrayarak kahvaltısına başlar..

Ash gelmiş, Sam'in yanına çökerek ona sırnaşıyorken Sam gülerek ona yemediği ekmekleri verir, Ash gözlerinden kalpler çıktığını söylerken Dean plastik şişesinin kapağıyla oynuyor, o anda arkasından eğilen birinin elini göğsünde hisseder, daha nefes alamadan el onu kolunun altından sararak tamamen kavrarken boynundaki nefes konuşur

"Günaydın şeker.."

Dean gözlerini kırıştırarak karşıdaki Bobby'e bakarken Bobby de susmuş, kahvaltısıyla ilgileniyordur, Dean adamın önemli biri olduğunu anlarken cevaplar

"Senin için fazla şekerliyim, kollarını aç-" ama adam onu daha da sarar, dizini onun yanına bastırarak ona daha da eğilirken Dean yutkunur, elbette yutkunuşunu adam da tamamen hissederken Dean sırtına bastırılan sertliği hissettiği an dönecek olurken o anda Castiel konuşur

"Whit."

Adı Whit olan adam başını kaldırarak masanın yanında duran Castiel'e bakarken cevaplar

"Novak.."

Castiel sabahki yumuşaklığında ya da nezaketinde değil, şu anda mavi gözleri tehlikeyle parlıyor, oldukça korkutucu görünüyorken Dean kıpırdamadığını fark eder, geride yan yana gelen gardiyanları görürken yutkunur ama Castiel sakinlikle konuşur

"Benim olana dokunuyorsun."

Dean adamın çekilmesini bekler ama Whit rahat, 'öyle mi?' derken Dean derin bir nefes alır, Whit o sırada başını tekrar ona çevirerek sorar

"Öyle misin şeker? Daha ben öyle bir şey duymadım.."

Ve Whit'in baş parmağı Dean'in geriye açılmış boynundan çıkar, dudaklarına bastırırken Dean başını silkeleyerek ondan çekilmeye çalışır, o anda Whit çekilerek kenara savrulurken Castiel sadece iki kere Whit'e dokunur ama Whit acıyla yere düşerken Castiel ayakta duruyor, önünde dizleri üzerine düşen adama bakarken Dean gözleri büyüterek olaya bakar..

Castiel sakin ama Whit nefes alamıyor, başını geriye atarak hırıldarken Castiel ona bakarak konuşur

"Öyle Whit.. Şimdi duydun, değil mi?"

Whit hırıldayarak kollarını kaldırmaya çalışır ama bir şey yapamazken Castiel eğilerek onun yüzüne, panik dolu gözlerine bakar, Dean onun sıyrılan formasından ensesindeki bir dövmenin ucunu görürken Castiel çit çıkmayan yemekhanede konuşur

"Değil mi, Whit?"

Whit boğulur gibi bir ses çıkartırken Dean adamın gerçekten gittikçe kızardığını da fark eder, o anda Castiel tekrar onun boynuna uzanır ve iki parmağıyla hızlıca üç noktaya vurur, Whit gevşeyerek yere yığılırken Castiel onun üzerinden adım atarak ortamdan uzaklaşır, bir masadan tepsisini alırken o masada onu bekleyen adam da tepsisini alır, ikisi kapıya giderlerken herkes dönerek *Dean*'e bakar..

"Waow."

Dean de yavaşça başını sallarken Whit'in arkadaşları onu yerden topluyordur, Bobby ağzındaki zeytini çiğnemeye devam ederken Sam tekrar fısıldar

"Waow. Adam ne yaptı? Xena gibiydi."

Dean bunun üzerine ona *dönerken* Sam omuzlarını silker, Chuck da gevşemiş, fısıldar

"Dean, adam seni cidden sahiplenmiş gibi duruyor-"
"Gerçekten mi Chuck? *Hiç* fark etmedim!"

Chuck gözlerini devirir, Dean ise tepsisini toparlıyor, fısıldar

"Gerek yoktu, ben hanım evladı değilim!"

Bunun üzerine hepsi ona bir bakış atarken Dean 'ne var!?' diye sorar, Bobby cevaplar

"Dean, aptallaşma! Ardında bir sürü adam varken Castiel sana yardım ediyor-"

"Karşılığı ne Bobby!? Bir karşılığı olmalı!"

"Adam yapması gerekeni yapıyor, karşılığı bu! Minnet duy çocuk!"

Dean susarak ona bakarken Bobby kızgın görünüyordur, tepsisini toplar ve kalkar, kapılara giderken Dean sessiz, fısıldar

"Ben korunmak istemiyorum-"

"Dean, Castiel beni de koruyor.."

Dean Sam'in silahlı haline dönerken kardeşi mantık ve zeka, devam eder

"Bir iş anlaşması olarak gör, lütfen.. O kendi statüsünü kazanıyor, sen de ikimiz için gerekeni yapıyorsun.. Alastair hep burada olmayacak, Castiel de elbet çıkacak, o zaman sen tekrar bağımsız olacaksın.. Yerelde de ilk 6 ay kolay değildi, ama sonra yerini kazandın.."

Dean iç çekerek önüne döner, yorulduğunu söylerken Sam onun kolunu sıvazlar, bir şey söylemez..

Dean kahvaltısını bitirmeden kalkmış, tepsisini bırakıp tekrar hücrelerin tarafına ilerlemişken yolda birkaç kişi ona selam vermiş, Dean tanımadığı adamlara başını sallayıp kafese girmişken yeşil bakışlarını etrafta dolaştırır..

Birkaç hücrenin açık kapısı önünde konuşan mahkumlar var, eller ceplerde, Dean onların yanından geçip merdivenlere giderken üst kata çıktığında merdivenin önündeki hücrede bir adamın yere çökmüş bir şekilde diğerine sakso çektiğini görürken² onları geçer ve kendi hücrelerine ilerler, açık kapıdan içeri girerken konuşur

"Gereksizdi, biliyorsun-" Castiel ellerini yıkıyor, bir şey söylemezken Dean onu sarsmak istiyor, dönüp bir daha öyle bir şey yapmamasını bağırarak istiyorken yine de adamdan korkuyor, onun Whit'e ne yaptığını görmüş, bir saniyede Castiel'in onu da yere yıkabileceğini biliyorken Castiel musluğu kapatarak ona döner, mavi gözleriyle ona bakarken Dean yutkunur..

"Biliyorum.. Ama dediğim gibi, yapmam gereken şeyler var Dean.. Sen benim sin, ben de benim olanı korurum.. Bu sen yapamayacağın için değil, *senin* yapmana gerek olmadığı için.."

Dean kaşlarını çatarak ona bakarken Castiel ona bir adım daha atar, ikisi yüz yüze gelirlerken mavi gözlü adam ona bakarak devam eder

"Senin enerjini bu tip şeylere harcamanı istemiyorum diyelim, nasıl?"

Dean çenesini kaldırarak ona bakarken gözlerini kısmış, cevaplar

"Onun yerine ne yapacağım?"

Castiel omuzlarını indirip kaldırır, eğilip kendi yatağından bir kitap çeker ve ona uzatırken konuşur

"Şunları kütüphaneye bırakabilirsin-"

² Argoda [blowjob](#) (erkeğe yapılan oral seks)

"Bir de hizmetçin mi olacağım-"
"Sam'i görmek hoşuna gider diye düşündüm.."

Dean'in ağız kapanırken Castiel kitabı kendine geri çeker, devam eder

"Ben zaten kütüphanede de çalışıyorum, akşam götürürüm, problem değil-" Dean ondan alır ve indirirken Castiel bir şey söylemez, Dean sorar
"Neden iki iş?"

Castiel barışıklarını anlarken sakin, üst ceketini giyer, cevaplar

"Canım sıkılıyor, devamlı oturmak sıkıcı.. Geliyor musun?"

Dean bir an '*Bu kadar mı? Gerçekten?*' demek isterken *ne* olması gerektiğini bilmiyor, bu anlaşmada kendisi hiçbir şey yapmayan tarafken Castiel onu geçerek yürür ve çıkar, Dean de peşine takılırken ikisi üç hücre geçer, Castiel konuşur

"Şu köşedeki bizim genel oturma mekanımız, haberin olsun-" Dean arkasında başını sallar, o sırada içeriden patlayan kahkahaları duyarken Dean koridora düşen ve oraya çıkacak gölgeleri gördüğünde Castiel'i omzundan yakalayıp çevirir, mavi gözler bir an korkuyla ona bakarken Dean bunu sonra düşünmeye karar verir ve onu duvara dayayıp dudaklarını örterken Castiel şaşkın bir nefesle duvara gevşer..

Dean onun nefesini hissediyor, dışarıdaki grubun konuşmalarının kesildiğini duyarken onun alt dudağına dişleriyle asılarak onu biraz çeker ve *bırakır*, çıkan ses seksten başka bir şeyi çağrıştırmazken Dean geriler ve olabilecek en muzur bakışıyla ona bakar, sonra dönerek merdivenleri inerken Castiel'in arkasından ona baktığını *hissediyor*, bir an sonra patlayan '*Yürü Novak!*'larla sırtarak kapılara giderken kitabı bacağında tıpırdatır..

"Sammy!"

Sam başını kaldırıp ona bakar, sonra duvardaki saate bakar, sonra tekrar ona dönerken Dean kitabı onun önünde danışmaya yapıştırır, Sam sorar

"İdare Hukukundaki Temel Yargılar?"

Dean başını sallarken Sam gülümseyerek kitabı alır ve barkodunu okutur, mırıldanır

"Castiel'in başka bekleyen kitabı yok, başka bir şey istedi mi?"

Dean başını iki yana sallar, Sam girişi yaparken bir yandan sorar

"Nasıl gidiyor?"
"Güzel gidiyor.. Adamı öptüm.."

Sam'in klavyedeki elleri durur, bakışı ona yükselirken Dean devam eder

"Anlaşmanın şartları Sammy.."
"Yatacak mısın?"
"Sadece şova anlaştık.. Ben de iyi şov yaparım.."
"Seni *korursa* ne olacak?"

Dean iç çekerken onun sesindeki taş atmayı hissetmiş, cevaplar

"O da kendi işini yapıyor, susacağım, tamam.. Uyuzlaşma-"
"Sen de gıcıklaşma.. Aferin.. Bir şey istiyor musun?"

Dean `cık'lar, sonra dönerek kapiya ilerler ve çıkarken Sam arkasından bakıyor, bir süre onu izler, sonra Castiel'in neden *hukuk* kitabı aldığını düşünür..

"Dean, bu kadar coşkulu çalışma, arabalarımı bitireceksin.."

Dean elinde olmadan gülümserken yerde tekerlekli tahtanın üzerinde yatıyor, tüm mutluluğuyla başının yanında duran CP'ye bakarken CP elindeki ingiliz anahtarını onun bekleyen avcuna yapıştırır, Dean tekrar arabanın altına sürerken CP uzaklaşıyor, konuşur

"Castiel, gel.. Nasılsın?"

Dean arabanın altında donarken başını o tarafa çevirir, Castiel'in masaya yürüdüğünü görürken genç adam cevaplar

"İyiyim Carl, sen?"

"Ben de iyiyim, bekle, mektubu yazdım getireyim.."

Castiel beklediğini söylerken Dean başını tekrar arabanın altına döndürür ve vidayı çevirir, dudağını ısırırken Castiel o tarafa yürüyor, diğer çalışanların işini bölmek için biraz daha yaklaşır, sonra arabanın yanında yere çökerken Dean başını çevirdiğinde onun ellerini görür, Castiel o sırada konuşur

"Gereksizdi, biliyorsun.."

Dean sırtarak tekrar arabanın altına döner, parmağının ucuyla burnunu silip işine devam ederken cevaplar

"Biliyorum.. Şunun bir boy büyüğünü verir misin?"

Ve aleti aşağıdan uzatır, Castiel alıp diğer tarafa döner, Dean demirlerin sesini dinlerken birkaç saniye sonra Castiel doğrusunu uzatınca sorar

"Nasıl gitti?"

Dean onun yüzünü görmüyor, ama sessizliğinden onun onu izlediğini anlayabiliyorken Castiel bir süre sonra cevaplar

"İyi.. Sanırım.."

Dean bunun üzerine kendini ittirir ve arabanın altından çıkarken Castiel'in gözleriyle onu takip etmesini izler, ikisi göz göze gelirlerken Castiel ona bakıyor, Dean onun dudağını ısırıldığını fark ederken yavaşça dirsekleri üzerinde dikleşir, Castiel ona yaklaşan surata bakarken fısıldar

"Dean.."

Dean derin sesle içi titrese de bir şey söylemeden bakışlarını onun dudaklarından gözlerine kaldırırken Carl tekrar içeri giriyor, konuşur

"Geldim! Bunu denetimle yollayabilirsin Castiel problem değil-" Dean onun ne dediğini duymuyor, Castiel yavaşça eğilerek onun dudaklarını örttüğünde Dean o an başını geri bırakmamak için kendini tutar, bu adamın onu nasıl etkilediğini anlamazken Carl'ın adımları oraya geldiğinde durur ve dudaklarından bir `oh' dökülürken Castiel sanki basılmışlar, dönerek ayağa kalkar, konuşur

"Alayım?"

Carl mekaniğe bağlamış, zarfı uzatırken Castiel alır ve dönerek uzaklaşır, Dean de sessizce tekrar arabanın altına girerken Carl da sesini çıkartmaz, birkaç dakika sonra Dean ayak bileğine takılan ayakkabıyı hisseder, iç çekerek arabanın altından dışarı kayarken Carl yanına çöker, ona bakarak konuşur

“Dean, Castiel’in kim olduğunu biliyor musun?”

Dean ona bakıyor, gözlerini kırptırırken Carl iç çekerek devam eder

“Castiel Novak.. Adamın ailesi büyük bir mafya Dean, dikkatli ol.. Bir kere onların olan bir şey bir daha hiç özgür kalmaz..”

Dean bir an yutkunur, sonra cevaplar

“Hapishanedeyiz Carl.. Ayrıca benim onun olduğunu kim söyledi? Belki ters?”

Carl gülümseyerek bakışlarını kaçıır, sonra mırıldanır

“Adamın mafya olduğunu bilmesem, herifin *kanında* olmasa, belki.. Ama değil Dean, ikimiz de biliyoruz..”

Dean iç çekerek tavana bakar, Carl da tekrar ona dönerken konuşur

“Kötülüđünü istemediğimi tahmin edersin-”

“Biliyorum CP.. Gerçekten.. Ama ben senin kadar rahat değilim, hiçbir zaman da olmayacağım.. Bundan kurtulmak için yüzümü dağıtmak da korkaklık olur..”

Carl başını sallar, Dean de onaylar ve kendini tekrar arabanın altına iterken cevaplar

“Hem, Cas o kadar kötü değil, gerçekten.. Bana iyi davranıyor, iyi bir adam.. Geçiniyoruz, problem yok..”

Carl buna memnun olduğunu söyleyerek kalkar, dönerek masasına giderken o sırada hala orada duran Castiel’i görünce dönerek arabaya bakar ama Dean çalışıyordur, Castiel de sessizce Carl’a bakarken Carl onun yanına yürür, Castiel onun üzerine imza atmaya unuttuğu zarfı ona uzatırken Carl alır ve imzalar, Castiel alıp döner ve bu sefer *çıkarken* Carl yutkunur..

Dean öğle arasında Sam’i arıyor, elinde elması, ısırarak bahçede ilerlerken bu kocaman alanın onların olduğuna hala inanamamıyor, Nebura *gerçekten* devasa bir yerken bahçe o kadar büyük ki Dean demir duvarları neredeyse görmüyor, sanki burada serbestler, Dean içinin mutlulukla olduğunu hissederken çimlerde oturan gençleri geçer, kardeşini bulmuş, seslenir

“Sammy!”

Sam dönerek ona bakar, konuşmasına devam ederken adam Sam’in koluna vurup uzaklaşır, Sam abisine dönerken Dean sorar

“O kim? Yeni sevgilin mi?”

Sam gözlerini devirirken onunla birlikte yürür, konuşur

“Çamaşır saatlerimizi ayarladım.. Senin yapacağın yok..”

Dean o anda hatırlarken özür dileyen bir ses çıkartır, Sam omuzlarını silkerek cevaplar

"En azından beraber bir yer ayırdım.. Nebura'da duş saati varmış, ama kapılar açık olduğu sürece istediğin vakit gidip yıkanabiliyormuşsun.."

Dean kaşlarını kaldırarak ona döner, Sam cevaplar

"Bu kadar organize bir seks ağı olan yerde garip değil Dean.. Bobby'le konuşup geleneksel bir şeyler var mı onu öğreneceğim.."

"Bobby sana detay verirse utanmayasın?"

Sam yine gözlerini devirir, ikisi yere çökerlerken sonbahar yazın esintilerini götürüyor, hava yavaş yavaş soğuyorken Sam onun elmasını ısırışını izler, Dean sorar

"İstiyor musun?"

Sam ayılır ve başını iki yana sallarken sorar

"Castiel neden hukuk kitabı okuyor?"

Dean gülümseyerek elmasını ona verirken Sam alır, Dean elini geriye bırakıp yere dayanır, keyifle onu izlerken Sam de bir ısırık alır, Dean cevaplayacakken yanlarına oturan biriyle ona döner, hafifçe kaşlarını çatarken adam hafifçe ona gülümser, konuşur

"Dean.. Sam.."

İkisi başlarını sallarken Dean adamı bir yerden hatırlıyor, kaşını kaldırır, yakışıklı ve mavi gözlü adam cevaplar

"Gabriel.. Gabriel Novak.."

Dean hatırlamış, başını sallarken Gabriel Sam'e tekrar bir bakış atar, Dean konuşur

"O da kalıyor.."

Gabriel onaylar, ona dönerken cevaplar

"Castiel seninle ilgileniyor, farkındasıdır.."

Dean hafifçe gülerek başını açıklığa çevirirken mırıldanır

"Fark ettim evet.. Problem?"

"Castiel'le oyun oynama Dean, yoksa önüne çıkacak adam sayısı fazla.."

Dean kaşlarını çatarak ona dönerken sessiz, sorar

"Castiel'le oyun? Adam mafya babası!"

"Ve diğer mafya babalarına benzemediği de kesin.. Onunla 15 dakika vakit geçiren herkes bunu anlar.. Gerçek Castiel'le.."

Dean iyice kaşlarını çatır, rahat pozisyonu bırakıp dikleşerek ona bakarken sorar

"Gerçek Castiel? Onu gördüğümü nereden biliyorsun Gabriel?"

"Hadi Dean, bana aptal rolü kesme, aptal olmadığını ikimiz de biliyoruz.."

Dean onun mavi gözlerine bakıyor, bir şey söylemezken Gabriel muhtemelen Novak kanına özgü bir sakinlikle devam eder

"Castiel bu işlerin hamurunda değil.. Evet gerektiğinde öldürür, gerektiğinde mahveder, bunu sabah da gördün, Whit onu biraz daha kızdırsaydı Castiel onu öldürürdü de emin ol.. Ama bundan zevk almadığını biliyorsun.."

"Sen bunları bilerek nasıl çeneni kapalı tutuyorsun?"

Gabriel gülümser, açıklıkla cevaplar

"Castiel benim için bir kardeş gibidir Dean-"

"Evet, iyi davranman gereken yoksa seni topuklarından vurdurabilecek bir kardeş-" Dean bir an sonra kendini yerde bulurken Gabriel onun boğazına koluyla bastırır, Sam geride atılırken Dean yerde çırpınıyordur, Gabriel tepesinde ona bakarak tıslar

"Ukalalaşma Winchester-" Dean geride Sam'e bakarken Sam elleri havada, bir şey yapmak için bekliyor, Dean konuşur

"Ne istiyorsun Novak? Söyle ve bas git."

Gabriel onu bırakır, gerilerken Dean de dikleşir, Sam yine otururken çevredekiler de işlerine devam ederler, Gabriel konuşur

"Castiel'i kullanmaya kalkarsan ben ve kardeşlerim senin ve kardeşinin ağzına sığarız Dean.. Ve bunu gerçek anlamda yaparız, inan.."

Dean gözlerini kısarak ona bakarken Gabriel öne eğilir, ona bakarak devam eder

"Ne de olsa herkesi topuklarından vurdurabilecek birine götünü açıyorsun Winchester.. Güç sarhoşluğu seni sarsabilir.."

"Castiel'in iradesine bu kadar güvenmeniz gözlerimi yaşartıyor-"

"Bizim işimizi düşünmeye devam edersen gözlerin başka konulardan yaşaracak Dean.."

Dean sessiz, önüne dönerken Gabriel onu izliyor, konuşur

"Sen kendi payına düşeni yap, onu mutlu et, geceleri yatağını ısıt, gerisine karışma.. Biz de seni ve kardeşini rahat ettirelim.. Sam'in başka bir kafese geçmesini istemezsin, değil mi?"

Sam sessiz, bir şey söylemiyorken hepsi cevabı biliyordur, Gabriel devam eder

"Anlaştık sanırım.. Sık görüşeceğimizden de eminim.. Görüşürüz.. Sam.."

Ve kalkıp uzaklaşır, giderken Dean onun arkasından bakıyor, piç diye mırıldandığında Sam iç çekmekten başka bir şey yapamaz..

Dean boğazını ovuyor, Sam ile birlikte kütüphaneye girerken Castiel onlardan önce gelmiş, sabah kahvaltıda konuştuğu yakışıklı adamla bir masada sohbet ediyorken Dean'i gördüğünde hızla fırlar ve oraya ilerler, Dean ise bunu görünce bir adım geri atıp Sam'i kolundan tutar ve danışmaya götürürken Sam fısıldar

"Dean-"

"Kapa çeneni, bana bir şeyler ver, göster, hadi Sammy-" Sam başını sallar ve bir kataloğu yakalayıp onu bir koridora sürükler, Dean hayatında ilk defa itiraz etmeden kütüphanede ilerlerken Sam konuşur

"Şuradaki kitapları çek, onlar taşınacak-" Dean oraya gidip kitapları sırasıyla raftan çekmeye başlarken her saniye Cas'ın gelmesini bekler ama Castiel gelmez, Dean de birkaç saniye sonra rahatlayarak yavaşlarken Sam konuşur

"İyi misin?"

Dean başını sallayarak sıradaki kitabı çeker, sonra hepsi kollarında, yürüyerek *nereye* diye sorarken Castiel geriden cevaplar

"Buraya.. Benimle gel Dean.."

Dean Sam'e bakarken Sam bir şey söyleyemez, Dean iç çekerek kitaplarla birlikte döner ve sırtını gördüğü adamı takip ederken ikisi birkaç koridoru geçer, Dean koridorlardan birinde öpüşen bir çift görürken adımlarını hızlandırır, Castiel bir koridora girerek konuşur

"Oradaki masaya.."

Dean yürür ve çıkışı olmayan koridora girip kitapları masaya bırakır, sonra dönerken onu önünde bulunca şaşırır ama daha bir şey diyemeden Castiel'in parmakları uzanarak onun boynuna dokunur, Dean yutkunurken konuşur

"İyiyim, bir şeyim yok.. Daha kötülerini de gördüm.."

Castiel onun tenine bakıyor, cevaplar

"Gabriel bunun hesabını verecek Dean.."

"Yavaşla kovboy, adam bir şey yapmadı, ben kaşındım.."

Castiel kaşlarını çatarak bakışlarını onun gözlerine kaldırır, bir şey söylemeden onun kendini açıklamasını isterken Dean cevaplar

"Ben onu sinirlendirdim.. Ve iyiyim.. Eller.."

Castiel elini çekerek bir adım geriler, Dean de rahatlarırken Castiel sorar

"Gabriel sana ne söyledi Dean?"

"Çoktan bilmiyor musun?"

"Senden de duymak istiyorum.."

Dean iç çekerek masaya oturur, ona bakarak cevaplar

"Sana iyi davranmamı ve seni hoş tutmamı söyledi.. Fazlasında gözüm olmamalıymış, senin iplerin bende değilmiş, yerimi bilecekmişim.."

Castiel dikkatle ona bakıyor, ifadesinde ne bir anlayış ne de sinir okunuyorken Dean onun mükemmel bir hakim, savcı, avukat ya da her neyse ondan olabileceğini düşünmeden edemezken konuşur

"Standart kardeş konuşmasıydı Cas-"

"Gabriel benim kardeşim değil Dean.."

"Seni kardeş gibi sevdiğini söyledi?"

"Evet, eminim öyledir.."

Dean ona bakarken sessiz kalır, Castiel gevşerken konuşur

"Bunu Uriel'in yapacağını düşünüyordum, ona karşı uyanık olduğun için de sana bahsetmedim ama Gabriel'i göndereceklerini düşünmemiştim.. Benim hatam, üzgünüm Dean.."

Dean kaşlarını çatarken Castiel sessiz, iç çekerek devam eder

"Akrabalarım benim bunu başaramayacağımı, istemediğimi düşünüyorlar.."

"Yanlışlar mı?"

Castiel ona bir bakış atar, 'evet' derken buna Dean bile inanmaz, ama bu adamlar yüzünden değil, dün gördüğü *Castiel* yüzünden buna inanmazken o anda Gabriel'in neden bahsettiğini anlamış, konuşur

"Gabriel'le aranız gerçekten iyiydi, değil mi?"

Castiel gözlerini kaçırdığında Dean doğru noktaya bastığını anlar, sorar

"Ne oldu?"

Castiel bakışları raflarda, uzanarak sırasından çıkmış, diğerlerinden daha önde duran bir kitabı yerine ittirir, parmağı kitabın eskimiş sırtından inerek diğerlerinin yanına kayarken Dean onun profilini izler..

Kütüphane sessiz, aralarında tozlar uçuşuyor, bir yerden ince bir güneş ışığı raflara vuruyorken Castiel dönerek ona bakar ve gülümser, Dean kelimelerini seçemediği bir şeyin ona anlatıldığını hissederken yavaşça başını salladığında Castiel dönerek uzaklaşır, Dean arkasından bakar..

Dean sessiz, yavaş adımlarla onun geldiği yöne gittiğinde Castiel'i kitaplıklardan birine dayanmış halde görür, bir adım geri atarken o sırada diğer yakışıklı Cas'ın yanına giderek onun omzunu sıkar, sorar

"Hey.. İyi misin?"

Castiel başını sallayarak ona dönerken gülümser, cevaplar

"İyiyim Raphael.. Hadi git, işin yok mu?"

"İyi olduğundan emin olmak istedim.. Winchester nasıl?"

"O da iyi.. Gabriel biraz yaralamış-"

"Gabriel'in gideceğini bilmiyordum, üzgünüm Castiel.. Bilsem sana haber verirdim-"

"Biliyorum Raphael.. Dean iyi, ben de iyiyim.. Daha kötü de olabilirdi, Gabriel'in bıçağı bildiğimiz bir şey.."

Dean kaşları çatılı, beklerken *Raphael* döner ve uzaklaşır, Castiel de sözde uğraştığı kitapları sertçe yerine iterek tıkkarken Dean bir an sonra halıda ilerleyip onun arkasında durur, ellerini onun omuzlarına koyarken Castiel bir anda donar, Dean baş parmaklarıyla onun ensesine bastırırken Castiel başını öne eğer, ikisi bir süre öyle dururlarken sonrasında Castiel başını kaldırarak konuşur

"Gabriel bir dönem kalbimi almıştı Dean.."

Dean öyle bir şey olduğunu tahmin etmiş, yavaşça onun omuzlarını ovarken Castiel kitaplara bakıyor, devam eder

"Ve ona hep sahip olacağını düşünmüştü.. Ama yaptığı şeyler, istediği şeyler.. Ben öyle bir adam değilim.. Burası beni öyle bir adam yapmıyor ve yapmayacak.. Gabriel bunu biliyor, silahını kullanmaktan da çekinmiyor.."

Dean adamdan nefret ederken Gabriel'in Cas'a şantaj yaptığı ve Cas'ın da çaresiz olduğu belli, Dean onun başının arkasını operken fısıldar

"Ben mafyanla ilgilenmiyorum Cas.."

Castiel bunun üzerine onun ellerinden sıyrılır ve dönerek ona bakarken Dean bir anda önünde açılan mavi gözlere bakar, Castiel ise cevaplar

"Biliyorum.. Biliyorum Dean, zaten diğerlerini korkutan da bu.. Belki de yanlış yaptım, farklı birini seçmeliydim, seni de kirletecekler-"
"Hey, ben çocuk değilim.."

Castiel iç çekerek ona bakar, Dean devam eder

"Gabriel de kurallarla bağlı.. Sen ne dersen o olur, Nebura ne derse o olur.. Gabriel sana saldıracak kadar aptal değil,-"

"Zaten düşman da değiliz-"

"Daha güzel.. Benden istediği iplerini çekmemem, zaten çekmiyorum, problem yok.. Sen kendi ailenin bürokrasisine göre takıl, ben gerekeni yapayım, herkes mutlu olsun.. Sırf sen beni değil de ben seni öptüm diye bu kadar tantana çıkıyorsa işimiz var.."

Castiel hafifçe gülümser, bakışlarını kaçırdıkten Dean de gülümser, konuşur

"Arkadaşlarını rahatlatmak için istersen akşam biraz ipleri eline al Novak.. Ne dersin?"

Castiel bununla ona döner, Dean kaşlarını kaldırırken Castiel konuşur

"Sen başkasının seni kontrol etmesinden nefret ediyorsun-"

"Ama biz arkadaşız, değil mi? Gerçekten mana etmediğini bileceğim, problem değil..

Sana iyilik yapıyorum, sen de bana yapıyorsun.."

"Ne yaparak? Sam'se-"

"Değil.. Tam olarak değil.. İyi bir adamsın Cas, çaktırmasan da.."

Castiel bakışlarını yine indirirken Dean bu sefer pembeleşmeyi *yakalar*, hafifçe gülerken konuşur

"Hem, o ben sertim ve mükemmelim davranışın da çok-" tam son anda kendini durdururken Castiel başını kaldırır, Dean sesi alçalmış, yutkunur

"Değişikti.."

Castiel nefesini bırakarak ona bakarken hava ağırlaşmış, Dean mırıldanır

"Belki bana da öğretirsin.."

"Belki.. Çok pratik gerektiriyor.."

"Vaktimiz bol.."

Castiel hafifçe gülümser, ardından Dean bir anda gözleri büyüyerek kitlendiğini hissederken Castiel elini geri çeker, Dean onun ne zaman dokunduğunu bile anlamamış, elinde olmadan öne düşerken Castiel onu göğsünden yakalar, yüzünün yanındaki yüze fısıldar

"Şu anda tamamen felçsin, ama her şeyi hissediyorsun Dean.."

Dean'ın nefesleri hızlı, ama başka hiçbir şey yokken Castiel onun yanağına yüzünü çevirir, fısıldamaya devam eder

"Kontrolünü kaybetmek tam olarak böyle bir şey.. Sana hiç böyle hissettirmeyeceğimden emin olabilirsin.. Bu ilk ve son olacak.."

Ve Dean bir an sonra tekrar canlanır, onun omuzlarına gevşerken Castiel onun kaslarını toparlamasını bekler, Dean toparlandığı an ayılarak çekilir, Castiel azarlanmayı beklerken Dean gözleri parlayarak bağırır

"Bana da öğret!"

Castiel bir kahkaha attığında 3 koridor ötede Sam başını kaldırarak kaşlarını çatar, sonra gülümseyerek işine devam eder..

"Burası.. Ve burası.. Yanlış yaparsan yaptığın kişi şiddetli bir kas spazmı geçirir.."

Castiel bir daha çevirdiğinde Dean yine hareketsiz kalırken gözlerini kırıştırır, Castiel ona gülümserken konuşur

"Belki de böyle bırakmalıyım-" gözler alev alev yanarken Castiel onun önünde duruyor, onu kitaplığa dayamış, iki eli onu belinden sıkıca tutuyorken fısıldar

"Daha sorunsuz olacağı kesin.."

Dean bir şey söyleyemezken Castiel elini onun boynuna koyar, çizerken konuşur

"Damarı hissediyor musun? Kası? Bu kasa yavaşça-" Castiel yavaşça bastırır, Dean parça parça açılırken Castiel kalçasını kavrayan kolu hissederek, nefesi ağırlaşırken tam çevirdiğinde Dean onun dudaklarını örterken Castiel de kendini ona bırakır, o anda saçlarına giren diğer eli hissederken birkaç saniye sonra çevrilir ve kitaplığa yapıştırılır..

Castiel onun boynuna ve omzuna asılarak onu öperken Dean canlanmış bir kaplan, onun saçını, kıyafetlerini çekiyor, ikisinin nefesleri karışırken Castiel onun hırıltısını duyduğunda onun saçlarını sıkıyor, Dean cevap olarak onu kitaplığa daha da bastırırken birkaç saniye sonra Castiel onu iter, Dean şokla gerilerken mavi gözlü adam nefes nefese konuşur

"İş.. İş.."

Ve döner, uzaklaşırken Dean şaşkınlıkla arkasından bakar, sonra ona yürürken Castiel yarı yolda dönerek tekrar ona yürür, yine onu yakalarken Dean de onu kendine çekerek tekrar elini saçlarına sokar, ikisi yine öpüşürlerken Castiel yine bir süre sonra ayrılır ve onu ittirerek ona bakar, sonra dönüp onun kollarından çıkar, yürüyerek bu sefer cidden giderken Dean hafifçe gülümser, dudaklarını ısırarak onu takip eder..

"Novak'ın sırrını buldum Sammy."

Sam kaşlarını kaldırırken ikisi havlularını almış, yıkanmaya gidiyorlardır, Dean fısıldar

"Galiba biricik prensimiz aileye yeni bir torun getiremeyecek.."

Sam kaşlarını çatar, sonra anlarken gözleri büyüyerek ona bakar, Dean ciddiyetle başını sallarken cevaplar

"Gay olmayan ve sırf güç gösterisi yüzünden kuş tutan bir mafya veliahtı için fazla zevk alarak öpüşüyor.. Hatta 'öpüşüyor'.."

Sam de öpüşmenin kuşlar ve sahipler veya tüm hapisane ortamlarında saçma olduğunu biliyor, sadece ibnelerin öyle yaptıklarını biliyorken fısıldar

"Dean, bu duyulursa-"

"Biliyorum.. Yumuşak bir mafya prensi.. Buradan çıkamayacağı kesin.."

"Babasının onu neden buraya yolladığı da kesin o zaman.. Ölürse onurlu bir şekilde ölmüş gibi davranacaklar, yani, oranın kanunlarına göre.. Yumuşak diye değil de, kazayla öldürülmüş olacak.."

Dean yine başını salladığında ikisi de soyunmuş, kirlileri numaralarının yazdığı bez torbalarına tıkar ve sepete atarlar, büyük duşlukların arasında ilerlerlerken Dean mırıldanır

"Adamın hayatı bizden daha tehlikede.. Ben bile bu kadar tehlike altında değilim.. Devamlı sert ve kontrollü olması gerekiyor, baskıyı düşünebiliyor musun?"
"O yüzden herkes onu izliyor, onun gay olup olmadığını anlamak için.."

Dean başını sallar, suyu açarken Sam onun yanındaki duşlukta, ikisi bir süre suyun tadını çıkartırlarken yarı yarıya boş duşluklar bir süre sonra dolmaya başlar, Dean kardeşine bir bakış atarken konuşur

"Sam-"
"Saçmalama Dean."

Dean sırrın kardeşinden çıkmayacağını biliyor, seçtiği şampuanla saçlarını tekrar şampuanlar, koku hoşuna giderken Castiel'in de bundan koktuğunu fark eder, hafifçe sırtarak suya dönerken en azından kimsenin ona yaklaşmaması onu memnun eder..

Dean tertemiz olmuş, dönerek kardeşine gülümserken Sam onun neden bu kadar mutlu olduğunu bilmiyor, ama yeşil gözlerin nadiren bu kadar parlamış olduğunu biliyorken onun saçlarını karıştırır, Dean onu ittirirken bile normalde olacağı kadar sert değil, Sam işini bitirmiş abisiyle birlikte kafese geri dönerken Dean hala elini yeni temizlediği çenesinde gezdiriyor, konuşur

"Akşam yemeğe çıkma Sammy.."

Sam eli havlusunda, 'neden' diye sorarken Dean merdivenleri tırmanır, kafestekiler Dean'î ve Sam'î ilk defa çıplak görüyorken birkaç ıslık patladığında Sam bakışlarını basamaklara indirerek tırmanmaya devam eder, Dean ise aldırılmazken cevaplar

"Cas'la birlikte yemeğe gidiyorum.. Ailesiyle tanışacağım.."

Sam onun arkasında gözleri büyüyerek abisinin sırtına bakarken Dean yarı yolda dönerek ona bakar, devam eder

"Görmek isteyeceğini sanmam.. Değil mi?"

Sam onun sesindeki 'seni orada istemiyorum'ü duyarken başını sallar, Dean ona gülümserken cevaplar

"Chuck sana bir şeyler getirir.. Git dinlen Sammy.."

Sam tekrar başını sallar, sonra dikkatli olmasını fısıldarken Dean onaylar ve onu yollar, sonra kendi hücrelerine yönelirken önünden geçtiği hücrelerde giyinenler ona bir bakış atıp önüne dönüyor, kimi başlar ise arkasından tekrar ona bakıyorken Dean şu anda onlarla ilgilenmiyor, kendi hücrelerine girer..

Castiel de belli ki duş almaya gidecek, kendi havlusunu çekiyorken ona dönerek konuşur

"Ah, Dean-" ve cümlesi orada kalırken Dean onun bir anda kelimesiz kalmasına, bakışlarının baştan aşağı ona süzmesine bakar, Castiel'in havluyu tutan elleri daha da

sıkılaşıırken Dean dudaklarını ıslatır, yıllardır ilk defa fit olduğu için memnun olurken Castiel de o sırada toparlanarak ranzaya döner, konuşur
"Akşam bizimkilerle oturman gerekecek.."

Dean hücreye girer, onun arkasından geçerek üst kata uzanırken Castiel sesizce havlusunu tekrar katlamakla meşgul durur, Dean onun arkasında, mırıldanır

"Cas, kızarmayı kesmen gerek.."

Castiel hızla ona dönerken kızarmadığını söyleyecek olur ama Dean'le yüz yüze geldiğinde susarken Dean ona bakıyor, fısıldar

"Kızaran bir mafya prensine ben hayatta rehin parası vermezdim.."

Castiel nefesi titreyerek bakışlarını onun gözlerine çıkartır, Dean onun nefeslerinin kesikliğinden onun korktuğunu anlarken ona bir adım daha atar, Cas'ın omuzları ranzaya dayanırken Dean sorar

"Bu yüzden içerdesin, değil mi? Test.."

Castiel nefesini bırakarak başını eğerken Dean de onun yüzüne eğilir, Castiel tekrar başını kaldırarak ona bakarken cevaplar

"Dean.."

Dean adında bir sürü şey duyarken hafifçe gülümser, konuşur

"Dert değil Cas.. Halledeceğiz.. Sırf bu yüzden öldürülmene izin vermeyeceğim, tamam mı?"

Cas kaşlarını çatarken Dean kendi kaşlarını kaldırır, Castiel bir an sonra cevaplar

"Hayır.. Hayır, neden bahsettiğini bilmiyorum-" ve onu iter, Dean duvara çarparken Castiel havlusunu almış, hızla yürüyerek dışarı çıkar, Dean arkasından bakıyor, bir şey yapamamış, kaşlarını çatarak onun yatağına otururken hücrenin önünden bir iki kişi geçer ama Dean onlara bakmaz..

Dean giyinmiş, yatakta bağdaş kurmuş bir şekilde onun dönmesini bekliyorken Castiel muhtemel en uzun sürede *-yemekten 2 dakika önce-* geri döner ve ona bakmadan eğilerek yatağına bıraktığı kıyafetleri almak için uzanırken Dean'ın hızlı nefesi donmasına sebep olur, Dean ise şok, fısıldar

"Cas,-" Ama Castiel onun incelemesine fırsat vermeden hızla atletini üzerine geçirir, sonra mekanik bir şekilde giyinmeye devam ederken Dean iç çekerek konuşur
"Peki.."

Castiel yine bir şey söylemeden çamaşırını ve pantolonunu giyer, o sırada zil çalarken Dean yataktan atlar..

Castiel o sırada üst ceketini giyiyor, ona bakmadan onu geçer ve çıkarken Dean de sessizce onu takip eder, bir şey söylemez..

Yemekhane..

Castiel onun önünde ilerliyor, Dean onun ona bakmaması ve onu umursamamasından hem sinirlenmek üzere hem de adamın şu anda olması gerektiği gibi bir mafya adamı gibi durmasıyla gurur duyuyorken hapishanenin onu çarpıklaştırdığına *şu saniye* karar verir, o sırada Castiel konuşur

"Bana yemek al, piring istemiyorum.."

Ve ona aldırmadan masalarına gider, Dean bir an afallasa da çevresinde içeri giren adamlar onu omuzlarıyla ittirir, doğru yöne götürürlerken Dean iç çekerek oraya ilerler..

Dean yemeklere bakıyor, piringli olmayan ancak salata ve çorba bulurken adamın endişeli olduğunu ve hafif bir şeyler istediğini anlar, iç çekerek salata ve çorba alırken kendi piringindeki etlerden birkaçını onun salatasının içine atar, o sırada yanındaki adam mırıldanır

"Castiel'in kuşu, değil mi?"

Dean başını sallar, çok da zor gelmediğini düşünürken adam hafifçe gülerken konuşur

"Pablo.. Raphael'in hücre arkadaşı.."

Dean onun uzanan elini sıkar, cevaplar

"Dean.. Ne kadardır?"

"3 yıl oluyor.. Raphael sadık bir herif, memnunum.. İstese beni köpeklerine atabilirdi.."

Dean hafifçe gülerken cevap vermemeyi tercih ederken Pablo güçlü ve uzun, ona bakarak konuşur

"Castiel'in seni seçmesi bizi şaşırttı Dean-"

"Sen de mi beni azarlayacaksın?"

Pablo bunun üzerine bir kahkaha attığında Dean onun uzun boynuna bakar, sonra önüne dönerek yürürken Pablo onu takip ederek cevaplar

"Ben iyi adamlardanım Dean, buraya geldiğimde ne Novakları biliyordum ne de hapishaneleri.. Ama bana iyi baktılar, benden sana zarar gelmez.."

Dean bir şey söylemezken ikisi büyük yemekhanede Novak masasına gidiyorlardır, Pablo ciddileşerek devam eder

"Castiel'in seni aileye sokma gecesi, bugün mükemmel olmalısın.. Normalde hiçbiri umursamaz, ama Castiel ne yapsa babaya haber gidiyor, ideal olmadığını düşünülürse hem sen öldürülebilirsin hem de Castiel'in başı belaya girebilir.."

Dean ona bir bakış atarken yavaşça ona döner, Pablo konuşur

"Yavaş adamım, benim bir kazancım yok.. Raphael Castiel'i sever, ona bir şey olmasını istediğini sanmıyorum-"

"Herkesin Cas'ın *iyiliğini* istiyor olması ne kadar güzel-"

"Sakin Winchester, ben ciddiyim.. Cas bugün banyoda tek kelime bile etmedi, normalde suyu görünce çocuk gibi olur.. Adam gergin.."

Dean bakışlarını Pablo'nun gözlerine kaldırırken Pablo ona başını sallar ve tekrar onu geçerek yürürken Dean de onun yanına yetişir, sorar

"İpucu?"

"Sessiz ol.. Senin bir şey bilmeni istemezlerse kendi dillerinde konuşurlar.. Anlıyorsan tepki vermen sorun yaratmaz ama kontrollü ol.. Bir gözün devamlı Castiel'de olsun, daha önce kuş oldun mu?"

"Hayır?"

"Onun uşağı olduğunu düşün.. Nasılsa seni zevki için düzmüyor, hepsi bir güç oyununun parçası.. Herif ibne değil.."

Dean başını sallar, sonra yavaşça sorar

"İbne olsa?"

"Sabahı göremeyeceği kesin.. Yanlış anlama, ibnelere bir lafım yok, istediklerini yapabilirler, sen zevk alarak ona götünü açıyor olabilirsin-"

"Sen almıyor musun?"

Pablo bir an iç çeker, sonra omuzlarını silkerek cevaplar

"Artık alıştım.. İlk zamanlar kötüydü.. Ama artık belki zevk alıyorumdur, bilmiyorum.. Dedim ya, alıştım.."

Dean onu izliyor, bir şey söylemezken o sırada Novakların tarafından bir gümbürtü kopar, Dean irkilirken Pablo da başını sallar ve o tarafa ilerler, Dean de onunla birlikte yürürken Castiel'in tarafına bakar..

Mavi gözlü adam Raphael'in yanında oturmuş, ona dönük, gülümseyerek bir şey söylüyorken Dean onun gerçekten gülümsediğini fark eder, bir an onu izlerken Castiel ellerini açarak bir şey anlatıyor, gözleri büyüyerek şaşkınlığını ifade ederken Raphael gülere önüne döner, o sırada Pablo'nun geldiğini görünce gülümseyerek kayar, Pablo onun yanına otururken Dean de onun peşinden gelmiş, ona dönen Cas'a bakar..

Mavi gözlü adam ona döndüğü her saniyede ifadesinden bir sürü şeyi kaybederken Dean bir an acı dolu bir ses çıkartmak ister ama kendini tutar, Castiel eliyle önünü gösterdiğinde Dean tepsiyi onun önüne bırakır, Castiel konuşur

"Otur.."

Dean kaşlarını çatarken nereye oturacağına bakar ama o sırada Gabriel'in ve yanındaki adamın onu izlediğini görünce uzaktaki masalardan birinde yere çöken birini görünce içi soğuyarak yere çöker, Cas'tan nefret ederken saçlarına giren eli hissedince başını ona kaldırır..

Castiel hala masadaki diğerlerine bakıyor ama parmakları onun saçlarında gezinir, başını tutarken Dean iç çekerek önüne döner ve diğer mahkumları izlerken sakinleşmeye çalışır..

"Ee Novak? Kuşunu tanıtabakalım.."

Dean yarım saat süren sohbet muhabbet boyunca bir kere bile suratına bakılmamış, yemek de yememişken bunu duyunca tekrar masa tarafına döner..

Castiel sakin, elini Dean'in omzuna koyarken konuşur

"Adı Dean, Winchester.. İçeri girdiği an ona göz koyduğumu biliyorsunuz.."

Dean bunu bilmiyorken diğerleri biliyor gibi güler, Gabriel'in yanında oturan herif arkasına yaslanırken sırtarak konuşur

"Evet hatırlıyorum: 'şuradaki, güzel olan'-" Raphael gülerken 'güzel demedi' diye cevaplar, Gabriel ise Dean'ın tarafına bir bakış atarken Dean de ona sertçe cevap verir, Castiel ise tartışmayı keserek cevaplar

"Şuradaki dedim, tanım vermedim Michael.. Hangisi olduğunu siz anladınız-"
"Uzun boyluyu seçmediğin belliydi, sahi, o neci? Devamlı peşinde dolaşıyor?"
"Kardeşi.. Anlaşma dışı Michael.."

Michael ellerini kaldırır, bir şey söylemediğini söylerken diğer tarafında oturan sarışın adam tek kaşını kaldırarak ona dönüyordur, Michael gülümser

"Başkasına bakarsam beni gagalayacak bir kuşum var zaten-" ve onu yanağından hem ısırır hem de öper, Castiel onları izlerken Gabriel sorar
"Seni kolay kabul etti, Alastair ya da sendi, değil mi?"

Michael bunun üzerine tekrar sohbe dönerken Castiel başını sallıyor, cevaplar

"Alastair de onu istiyordu ama ben de olaya el koydum, Dean bana onay verdi.."
"Ha anlaşmalı bir birliktelik.. Güzel.. İlk kuşunun zorlu olmasını istemezdim Castiel.."

Castiel bir şey söylemez, Dean'ın omzundaki eli kayarak ensesine geçer, onu hafifçe sıkarak baş parmağıyla desteklerken Dean şu anda hepsinden nefret ediyor, vücuduyla cevap vermeyi reddeder, o sırada Michael konuşur

"Tamam, yeterince sabırlı olduğunu gösterdi, sesi bile çıkmadı, artık kalkabilir.."

Dean kaşlarını çatarak masanın altında Michael'ın bacaklarına bakarken kıpırdamaması yine bir sınav olmuş olacak, Michael konuşur

"Zeki de.. Güzel.."

O sırada Castiel sessiz, konuşur

"Kalk Dean.."

Dean bununla en baştan beri onun emrini beklemesi gerektiğini anlarken içten içe ohlar ve masaya bastırarak kalkar, masadakileri görebilir hale gelirken masa onun yere çöktüğü halden daha kalabalık, Pablo kalkarak tatlı almaya gittiğini söylerken Dean onun kimseden emir almadığını fark eder..

Raphael ise kayıyor, Cas'ı çekerken Castiel de kayar ve ona yer açar, Dean sonunda güzel bir şeye otururken Castiel'in eli onun belinde, hafifçe sıkıldığında Dean ona dönerken Castiel onun gözlerine bakar ve sonra tekrar önüne döner, Dean de dönerek yüzlerine bakar..

Dean bir tek Gabriel'in yüzünü hatırlıyor, diğerleri tanımadığı bir sürü yüzken hepsi şu anda Dean'i inceliyor, Dean sessiz, çenesini kaldırırken Michael mırıldanır

"Gururlu.. Merhaba Dean, ben Michael Novak, Castiel'in en büyük kuzeni.. Bu Gabriel, şuradaki de Raphael.. Melek gibi bir aile olduğumuz tartışmasız.."

Dean bir şey söylemez, Michael öne eğilirken devam eder

"Diğerleri de arkadaşlar, eminim tanışırın.. Sen söyle, Nebura'yı nasıl buldun?"
"Yerelden daha büyük ve şebeke olduğu kesin.. Gelir gelmez girdiğim drama beni şaşırttı.."

Michael hafifçe sınırtır, mavi gözleri onu izlerken cevaplar

"Bu kadar tatlı olmanın getirisi olsa gerek.. Seni üzen ya da kızdıran var mı? Ne de olsa ailemize girmek üzeresin, seni kızdıran bizi kızdırmış sayılır.."

Dean başını iki yana sallar, iyi olduğunu mırıldanırken Gabriel konuşur

"Whit ona asılmaya kalktı.. Daha doğrusu asıldı, kahvaltıda.."

Michael bununla kaşlarını kaldırır, Dean'e bakarken Dean cevaplar

"Problem değil, hallettik.. Whit'in anladığından şüphem yok.."

Michael'ın mavi gözleri onu geçerek gerideki bir masaya bakar, sonra tekrar Dean'e dönerken konuşur

"Anlama problemi olursa bilelim Dean.."

"Castiel'e iletteğimden kuşkunuz olmasın.."

Michael da onaylar, sonra gülümseyerek arkasına yaslanır ve sorar

"Ee Castiel, balayı geçti mi? Yoksa bugün mü?"

Dean onun teklemesini beklerken Castiel onu şaşırtır ve sakinlikle cevaplar

"Bu gece.. Dean benim için daha ben söylemeden temizlenmiş.."

Ve onu hafifçe silkeler, Dean de tüm görev bilinciyle başını eğerken Michael bir an onları izler, sonra mırıldanır

"Pekala.. Sabah görüşürüz.. Dean, yerini bileceğinden ve kuzenimi mutlu etmeye çalışacağından eminim, Castiel'in rahatı hepimiz için önemli.."

Dean bunun üzerine başını kaldırır, bir süre Michael'ın mavi gözlerine bakarken ardından cevaplar

"Problem değil.."

Michael için bu kadarı yeterli olur, o sırada Pablo tatlıları getirirken Dean kendi önüne de koyulan plastik kaseye bakar, Pablo ona bir göz kırpıp diğerlerine geçerken Castiel ellerini Dean'den çekerek kaşığına uzanır..

Zil çaldığında Dean hiç bu kadar mutlu olmamış, fırlamak isterken Castiel o kadar aceleci davranmaz, Dean sabırla içinden sayı saymaya başlarken 22'de Castiel kalkar, Dean de fırlarken Michael bir an ona bakar ama Dean cevaplar

"Yatmadan önce Sam'i görmek istiyorum da.."

Michael başını sallar, bir ara onu da getirmesini söylerken Castiel iyi geceler dileyerek onları geçer, Dean de cevap vermeden sahibini takip eder, fırlar..

Castiel konuşmadan yürüyor, ikisi kendi kafeslerine girerlerken Dean alt katta Bobby'nin hücresinin önünde toplaşmış bekleyen arkadaşlarını görür ve bir an içi ısınır, yereldeki arkadaşları onu bekliyor, ona bakarken Castiel mırıldanır

"5 dakika.."

Dean başka bir şey söylenmesine fırsat olmadan oraya ilerler, Sam direkt Bobby'nin hücreğine girerken Dean de oraya dalar, diğerlerinin önünü kapattığı hücrede kardeşine sarılırken Sam de onu sıkır, tüm gücüyle onu tutarken iç çekerek onun başını öper..

"Tamam git, yapışkan-" Sam geri çekilirken Chuck içeri girmiş, sorar

"Dean?"

"İyiyim.. Fena değildi, bir şey yapmadılar.. Ekiplerindeki diğer kuşlar daha rahat, neden?"

Bobby yatağına oturuyor, cevaplar

"Güven kazanınca daha rahatlıyorlar.. Castiel'le aran iyi olduğu sürece güzel gider.."

"Bayıldım.. Beni serbest bıraksınlar yeter.."

Bobby bir şey söylemez, o sırada gardiyanlar '*Son 2 dakika hanımlar!*' diye bağırdığında Dean toparlanır, Sam de onunla birlikte çıkarken ikisi merdivenlere gidiyorlar, Sam sorar

"Benden bir şey istiyor musun?"

Dean ona bir bakış atar, Sam gülümser

"Gece gece kriz geçirebilirim, abimi getirmek zorundalar.."

Dean hafifçe gülerken evrende hiçbir insanı Sam kadar sevmesi mümkün değil, onun için her şeyi yapabilecek Sammy'sinin sırtına vurur, Sam kendi hücreğine giderken Dean kendi tarafına ilerler..

Dean hücreğine 2 hücre kalmışken önüne çıkan Uriel'le yüz yüze geldiğinde ona bakar, büyük adam da onu süzerken sorar

"Heyecan var mı Winchester?"

Dean başını geriye bırakarak ona bakarken onun kadar sakin, cevaplar

"Üzüntü var mı Uri?"

Uriel hafifçe gülerken Dean de sırtır, Uriel elleri ceplerinde, mırıldanır

"İyi herifsin aslında Winchester, yereldekilerin nasıl seni kolladıklarını görüyorum.. Burada kimse kimsenin arkasını kollamaz.."

"Bilirsin, köyde herkes daha samimidir Uri.."

Uriel gülümser, bir şey söylemezken bir süre sonra konuşur

"Dikkatli ol velet, Novaklar göstermeden vurur, deneyimden biliyorum.. Uyanıksın, ama dikkatli de ol.."

Dean bir an kaşlarını çatır, Uriel devam eder

"Castiel iyi adamdır.. Ama gerisi için uyanık ol.."

Dean başını sallar, bir şey söylemezken sonra sorar

"Yerime aldığın oyuncak nasıl Uri?"

Uriel gülerek onun koluna vurur ve onu geçer, Dean de gülümseyerek Castiel'in yanına giderken tam içeri girdiği an gardiyan belli ki onu bekliyor olacak, kapı arkasından iner, ışıklar yanarken Dean konuşur

"Evet, kafama inecekti-" Dean o anda duvara yapışırken Cas önünde duruyor, onun gözlerine bakar, Dean nefesi giderek adamın gerçekten ona saldırıp saldırmayacağını düşünür..

"Cas?"

Castiel onun gözlerine bakıyor, Dean yutkunurken elleri onun bileklerinde, Castiel onun göğsündeki kumaşı sıkıyorken Dean de derin bir nefes alır, o sırada Castiel gevşeyerek fısıldar

"Özür dilerim.. Özür dilerim Dean, özür dilerim-" Dean şaşkınlıkla onu tutarken Castiel başını tekrar ona kaldırır, fısıldar

"Sana köpek gibi davrandım, orada zor durdun biliyorum, sırf Sam için, özür dilerim, Michael öyle konuştu ama-"

"Hey! Hey hey hey Cas bana bak-" Castiel başını ona kaldırır, Dean onun yüzünü elleriyle yakalarken loşlaşan ışığın altında ona bakarak fısıldar

"Dert değil.. Değil, bana bak-" Cas'ın gözleri tekrar ona çıkarken Dean fısıldar

"Dert *değil*.."

Castiel hafifçe yutkunur, Dean baş parmakları onun yanaklarını çiziyor, devam eder

"*Sen* iyi misin?"

Castiel yine başını sallar, Dean onun ne kadar minik görüldüğünü düşünürken sonrasında konuşur

"Hala bana kızgın mısın?"

Castiel kaşlarını çattığında Dean hafifçe gülümseyerek hatırlatır

"Yemekten önce, kızardığında-" Cas yine rahatsız olarak onun ellerinden çıkmaya çalışır, kurtulunca yatağa giderken Dean konuşur

"Cas, saçmalıyorsun.. Aptal değilim, görüyorum-" Castiel ona dönerken cevaplar

"Görmemen gereken bir şey, bilmemen gereken bir şey, *ben* neden bahsettiğini bilmiyorum Dean.."

Dean gözlerini devirmemek için kendini zorlarken Castiel yatağını açıyordu, Dean ona bakarak sorar

"Bana mı güvenmiyorsun, yoksa kendin de mi böyle bir inkardasın?"

Castiel bunun üzerine dururken Dean onun sırtına bakıyor, devam eder

"Ona göre ya umursamayacağım ya da çalışacağım.. Seçim senin, istersen yalan söyle.."

Castiel sessiz, onun tarafına dönerken Dean onun profiline bakar, Castiel konuşur

"Dean.."

Dean onun sesindeki yorgunlukla cevabını alır ve yürüyerek onu çevirir, bu sefer o onu duvara yapıştırırken bir eli Cas'ın başının arkasında, darbeyi yavaşlatır, Castiel'in nefesi ona çarparken bir an sonra Dean onun dudaklarını örttüğünde Cas ona uzanır..

Dean onun ne için savaştığını bilmiyor ama kollarında onun ellerini duyuyorken Castiel kıpırdamadan, ona karşılık vermeden başını ona kaldırarak durur, Dean ise sessiz, fısıldar

"Herkes beni düzdüğünü düşünüyor Cas.. Neden bunu yapmıyorsun?"

Sözleri Castiel'i gerçekten titretirken Dean onun kulağına eğilir, devam eder

"Neden bu kadar korkuyorsun? Sana istediğin şey olman için izin veriyorlar-"
"Dean.."

Dean tekrar onun dudaklarını bulurken çağrıldığı her an geleceğini ona anlatmaya çalışır, orada olacağını anlatmak isterken Castiel o anda elini onun saçlarına sokarak canlanır, ona dolanarak onu kendine çekerken önleri birbirine bastırıldığında Dean nefes alamaz, başını ondan kopartarak derin bir nefes alırken Castiel fısıldar

"Dean.. Yaşayan kimse bilmiyor Dean-" Dean `şışt'leyerek onun dudaklarını tekrar öper, sonra başını çekerken sorar
"Gabriel? O mu onları öldürdü?"

Castiel başını sallar, Dean tekrar onu öperek şıştlerken Dean fısıldar

"Ben ölmeyeceğim.. Dışarıda değiliz.. Bana dürüst ol, 1 dakika için Cas.. Bir daha lafını bile etmeyeceğim ama görüyorum, hissediyorum, sen böyle değilsin.. 1 dakika, sadece 1 dakikacık, yapabilir misin?"

Castiel gözlerini açarak ona bakarken Dean sessiz, fısıldar

"60 saniye.. 59.. 58.."

Castiel gözlerini kapatır, ona bakmazken cevaplar

"Ben gayim.. Gayim ve bunu bilse beni öldürecekleri bir ailenin veliahtıyım-"
"55, 54-"

"Hapishanedeyim ve beni bununla test ediyorlar, Michael şüpheleniyor, babam bilmiyor, hapishanedeyim Dean, ben hukukçuyum ama hapishanedeyim! Kayıtlarım sahte, çıktığımda hepsi silinebilir ama beni içerde tutuyorlar-"
"46, 45-"

Castiel gözlerini açarak ona bakar, fısıldar

"İçeri girdiğin ilk anda senden hoşlandım Dean.."

Dean saymayı durdururken Castiel hala ona bakıyor, devam eder

"Farklıydın, Sam'e olan duruşun, Chuck'a olan korumacılığın, dışarıda seni görsem yine sana çekileceğimi biliyorum, o an seni istedim, sadece işaret etmem yetti, bir anda benim oldum ama haberin olmadı Dean.."

Dean ona bakıyor, konuşmazken Castiel saniyelerini kullanıyor, fısıldar

"Düşündüğüm gibi çıktın ama ben sana yardım ediyorum, seni güvende tutuyorum, herkes gibi senin de benden alacakların var, hayatım hep böyleydi Dean, ben hiçbir zaman gerçekten sevemedim ve bunu bir *hapishanede* mi yapacağım?"

Dean nefes aldığı anda Castiel de tekrar gözlerini kapatır, konuşur

"Mükemmelsin Dean, olmak istediğim her şeysin ama olamam.. Olamıyorum.. Daha tanışalı 2 gün oldu-"
"Öncesinde de beni izledin, fark ettim.."

Castiel gözlerini açarak ona bakar, Dean umudu görürken başını sallar, fısıldar

"Fark ettim.. Hep beni izliyordun, ben de seni izledim.. Fark ettim Cas.."

Castiel bakışlarını tekrar önüne çevirir, bir şey söylemezken Dean konuşur

"10.."

Castiel gözlerini ona kaldırır, Dean ona bakarken bir saniye daha düşer, Castiel onun dudaklarını izler, bir saniye daha giderken Castiel yavaşça ona uzanır ve dudaklarını onunkilere kilitler, Dean onun tenine 7'yi sayarken Castiel yavaşça onun ensesini tutar, altıncı saniye paylaşılan bir nefese akar, beşte Castiel onun dudaklarının arasında kendini tutar, dördte yavaşça çekilir, üçte gözlerini açar, ikide ona bakarken son saniyede Dean ona eğilerek onu öper..

Cas onun dudakları altında hafifçe inlediğinde Dean buna inanamaz, onu çevirerek yatağa götürürken eliyle ranzanın üstünü yakalar, yavaşça onu alçaltırken Cas başını çekerek fısıldar

"Dean hayır, lütfen-" Dean 'şişt'lerken onu hızlıca öper, fısıldar
"Bir şey yapmayacağız.. Sakin.. Uzan.."

Castiel geriler ve duvara yapışır, Dean de onun yanına geçerken tekrar uzanarak onun dudaklarını bulur, mmmlayarak onu öper ve sonra onu zorla yatırırken Castiel ona bakarak sorar

"Benden ne istiyorsun?"

Dean de onun yanına uzanmış, ikisi birkaç saniye birbirlerine geçer, dolanır, uygunu arar ve en sonunda bulurlarken Dean fısıldar

"Bilmiyorum.. Çözmek için 12 yılım var.."

Castiel hafifçe gülümserken parmakları onun dudaklarını bulur, yavaşça çizer ve sonra aralarına inerken Dean ona belinden sarılır, fısıldar

"Uyu hadi.. Nasılsa yarın zor yürüme numarası yapacak olan benim.."

Castiel güldüğünde Dean de gülümser, Cas cevaplar

"Çok abartma, ben senin kadar büyük değilim-"
"Benim kadar büyük? İncelendim mi Novak?"
"Öyle değil! Boy olarak-"
"Boy olarak-"
"Dean!"

Dean gülerek onu tekrar öperken Castiel de gülümseyerek ona cevap verir, Dean bu adamın bunları hak etmediğini düşünerek geri çekilirken fısıldar

"Her şey iyi olacak Cas.."

Castiel de yavaşça nefesini bırakırken Dean emin, fısıldar

"Söz.. Uyu hadi.."

Castiel başını sallar, sonra sessizleşirken Dean uyanık, onu izler, sabahı düşünür..

Dean hücrenin diğer tarafında gezinmeye başlayan gardiyanları duyarken gözlerini açar, kasılmış boynunu gevşeterek gözlerini kırıştırırken ona bakan mavi gözleri bekler ama onun yerine uyuyan bir Castiel bulurken hafifçe gülümser, onun belini kavrarken mırıldanır

"Cas.."

Castiel hafifçe kıpırdanır, sonra gözlerini açarken Dean onun uyku mahmuru gözlerine bakarak gülümser, konuşur

"Günaydın tembel.. Hazır mısın?"

Castiel kaşlarını çatar, Dean onun beyninin daha oturmadığını anlarken hafifçe kıpırdanarak onun kışkırtıcılarından kurtulmaya çalışır, o sırada ikisinin de huzurla yan yana yatıp uyuyakalmış sabah arkadaşları uyanır, Dean nefesi tutularak yutkunur ve biraz daha gerilemeye çalışırken kendi belindeki parmaklar sıkılaştıkça durur..

Dean başını onun suratına kaldırıp ona bakarken kaşlarını kaldırır, sorar

"Cas?"

Castiel onu izliyor, bir elini çekerek aralarına sokar, Dean ödü patlayarak onu izlerken Castiel kendi pantolonunu indirir ve karnını açarak çenesiyle aşağıyı gösterirken Dean gözleri büyüterek bakışlarını oraya indirir, Cas'ın parmaklarının altındaki bir dövmeği görürken Castiel konuşur

"Bunları bilmen gerekiyor.."

Dean sessizce başını sallar, kollarını ondan kurtarıp yatakta gerilerken Castiel de yatağın başına doğru geriler..

Dean nefes nefese, onun kucağının hizasında eğilmişken ona bir bakış atar, Cas başını salladığında Dean onun pantolonunu daha da çeker, gözlerini kırıştırarak dövmeğe bakarken Castiel konuşur

"Sırtımdakinin küçüğü.. Aile arması.. Ama sırtımdakinden bir fark var-" Castiel yavaşça kalçasını onun suratına doğru çevirir, Dean sarhoş gibi, neyi görmesi gerektiğini bilmezken iki melek kanadının sağ tarafında çizilmiş C'leri görür, başını sallarken sorar "Sırtındaki nasıl?" "Daha büyük.."

Dean buna hafifçe güler, sonra sorar

"Başka işaret var mı? Yara, çizik-" ve pantolonu daha da çekerken Castiel hafifçe nefesini bırakır, Dean onun sertleşmemeye çalıştığını biliyor ama engelleyemediğini *görüyor*ken konuşur

"Cas,-" Castiel zayıf bir ses çıkarttığına Dean ona bakmaktan vazgeçer ve onun temiz olmasını umarak yavaşça ona eğilip öptüğünde Castiel onun adını fısıldar, Dean bunun üzerine eliyle daha da dikleştirdiği sertliği tamamen ağzına alırken bir süredir bunu yapmamış, paslanmamış olmayı diler ama Castiel buna pek önem veriyor gibi değil,

başını geri bırakırken demire çarpar, tok ses Dean'ın onu bırakmasına sebep olurken sorar
"Cas?"

Castiel yutkunduğunda Dean onun boynunda bunu görür, kalbi deli gibi çarpıyor, uzanarak onu kalçasından yakalar ve sertçe çeker, Cas yatakta yatıyor hale gelirken mavi gözler açılarak ona bakar, Dean konuşur

"Ses çıkartma-" ve eğilerek onu tekrar ağzına alır, Castiel ise başının altındaki yastığı yakalayıp çevirir ve yüzüne bastırırken Dean sırtarak onun boğuk seslerini dinler, sonra ağzını ondan ayırır ve eliyle devam ederken uzanarak yastığı onun suratından çeker, Castiel'in al basmış yüzüne bakarken fısıldar
"Hey sahip.."

Castiel panikle ona gülümserken Dean'ın onu sıkmasıyla gözlerini yumarak başını diğer tarafa çevirir, Dean ona açılan boyna eğilerek dudaklarını ona bastırır, öperek onun boynunda gezerken Castiel'in eli onun saçlarına girer, Dean yönlendirildiği yere giderken onun dudaklarını bulduğunda onu yakalar, Castiel o anda onun ağzına bir ses çıkartarak boşalırken Dean onu yavaş yavaş zevkten indirir..

Dean onun gözlerini açmasını bekliyor, en sonunda mavi gözleri görebildiğinde temiz eliyle onun saçlarını düzeltir, ona gülümserken Castiel fısıldar

"Dean.."

Dean sessiz, 'efendim?' derken Castiel yavaşça onu iter, Dean ona uyararak geriler ve yataktan çıkarak ayaklanır, Castiel de yatağa bastırarak kalkar, ona bakıyor, üzerindeki atleti çekerek çıkartır ve yere atarken Dean yutkunarak ona bakar..

Castiel mavi gözleri yanıyor, koyulaşmış, kollarını indirerek onun omuzlarına koyarken Dean parmakların baskısıyla döner ve omzunu ranzaya dayar, Castiel sessiz, kendi dudağını ısırarak onun önünde döner ve başını öne bırakırken Dean önündeki tabloya bakar..

Bembeyaz, tertemiz bir ten, Dean onun sırtındaki melek kanatlarına bakacaklarken yavaşça uzanarak onun sırtına dokunur, oynayan kaslar kanatları hareket ettirirken Castiel kollarını kaldırarak duvara dayar, kanatlar gerilirken Dean nefesi onun ensesinde, fısıldar

"Ne kadar sürdü?"

Castiel gözleri kapalı, başını onun sorduğu tarafa eğmişken cevaplar

"1 ay.."

"İsteyerek mi yaptırdın?"

Castiel hafifçe gülümser, gözlerini açarak ona bakarken sorar

"Neden Dean? Melek gibi değil miyim?"

Dean de ona gülümser, onun omzunu öperek tekrar geriye geçerken Castiel de başını kaldırarak konuşur

"Teknik olarak hiç görmemen bir yerde bir tane daha dövme var.."

Dean bir an kaşlarını çatar, sonra yavaşça onun kalçasına asılı kalmış pantolonu çekerken Castiel nefes alarak konuşur

"Dean, eğer görürsen-"

"Ölüm listesi, biliyorum-" ve onun belini öper, sonra kumaşı çekerken Castiel yutkunur, Dean parmaklarının altında açılan tende minik şeytan resmine bakarken gülümseyerek tırnaklarını geçirir, Castiel de hafifçe gülerken Dean onu çevirir ve yükselerek onunla yüzyüze gelirken sorar

"Cas? Anladığım şey mi?"

Castiel ona bakıyor, ne anladığını sorarken Dean kelimelerini arar, onun nefesini paylaşıyor, sorar

"Eşit olsak.. Dışarda olsak.."

Castiel bir an bakışlarını kaçıır ama sonra tekrar ona dönerken Dean kibarca sormaya çalışır

"Kuş olan sen mi olurdun?"

Castiel ona bakıyor, bir şey söylemezken o anda kapılar açılır, parmaklıklar dururken Dean bir adım geriler, eğilip onun pantolonunu çeker ve yerine yerleştirirken Castiel yerden atletini alıp üzerine geçirir, Dean gözlerini kırpıştırarak diğer yana döndüğünde onlara bakan Sam'i görür, yutkunur..

Dean karşı hücredeki kardeşine bakıyor, iyi olduğunu belirtirken Sam çenesiyle onun gerisini işaret eder, Dean arkasında yatağı toplayan adamın hışırtılarıyla tekrar oraya dönerken sorar

"Hey?"

Castiel de heyleyerek çarşafı çeker, o sırada parmaklıklar da kenara kayar, Dean ona bakarak sorar

"İyi miyiz?"

Castiel de dikleşerek ona dönerken hafifçe gülümser, kaşlarını kaldırır

"Dean, sen hizmet ettin, ben de aldım, iyi olup olmadığımı mı soruyorsun?"

Dean omuzlarını silker, Castiel eli onun karnında, hafifçe kumaşı çekerken Dean ona eğilir, Castiel konuşur

"Öğle arasında beni bul Winchester.."

Winchester kaşını kaldırır, Cas ona gülümseyip onu geçer ve dışarı çıkarken Dean sessiz, dönerek onu takip eder, sonra Sam'in tarafına saparken kardeşi de fırlar, Dean ona konuşur

"İyiyim moron-"

"Seni incittiyse-"

"Ne yaparsın?"

Sam ona bir bakış atar, Dean gülümser

"İyiyim dedim.. Bir şey yapmadık ama *yaptık*, canım yanıyor-" Dean pantolonunun ağını çekerek bacaklarını iki yana açar, Sam onu kolundan tutarken Dean yüzünü buruşturmuş, merdivenleri inmeye başlar, aşağıdan çıkan Gabriel ona bir bakış atarken Dean de gözlerini kısar, sonra 'ow'layarak bir basamak daha inerken Gabriel dışarı çıkar, Sam sırttır..

Dean garajda dahi rolünü sürdürmüş, kimin kime laf yetiştireceğini bilememişken birinin ayak bileklerini hafifçe tekmeleyerek bacaklarının arasını açtığını hissederken irkilmemek için kendini zor tutar, aşağıdan konuşur

"Kimin malına dokunduğuna dikkat et, kellenden ben sorumlu değilim-" o anda tekerlekli tahta sertçe çekilir, Dean elinde olmadan kayarken çıktığında Castiel'in gözlerine bakar, sonra gözleri büyürken Castiel kaşını kaldırarak sorar

"Kimin malına dokunuyorum?"

Dean sırtarak tekrar arabanın altına girecek olurken Castiel izin vermez ve onu yine çeker, Dean ona bakarken Castiel konuşur

"Sıkıldın mı? İşin var mı?"

"Cas, bir arabanın altında beni sıkkın göremezsin.."

Castiel bunu duyunca başını sallar, Dean ise dirsekleri üzerinde yükselirken sorar

"Ne oldu? Ne istiyorsun?"

Cas başını iki yana sallar, Dean dizini ona vurarak söylemesini isterken Castiel cevaplar

"Bir süre dışarı çıkacağım da.. Gelmek ister misin diye soracaktım.."

Dean gözleri büyüyerek ona bakarken Castiel omuzlarını silker, Dean sorar

"Dışarı? Nasıl dışarı?"

"Dışarı.. Sözde sosyal hizmet için çıkacağım.. Ama katılmam gereken bir toplantı var-"
"Toplantı.."

Castiel başını sallar, sorar

"Belki dışarıyı özlemişsindir.. Benim evde daha güzel arabalar var, istersen oynayabilirsin.. Güzel kadınlar da var, hoşuna gider diye düşündüm-" Dean onu formasından çekerek kendine düşürürken Cas gülümseyerek onu öper, sonra çekilirken Dean sorar

"Yapabilecek misin?"

"Nasıl benimsin, Graham yeterli parayı verip geri geleceğimi bildikten sonra bir şey demez.."

Dean 'waow'lar, önüne dönerken sonra sorar

"Nasıl yapacağız? Yokluğumuzu birileri fark eder-"

"Akşam kavga çıkacak.. Ona katılman yeterli.."

Dean başını sallar, sonra ona bakarak sorar

"Sam?"

"Üzgünüm.."

Dean yine başını sallar, sonra kardeşi içerdeyken dışarı çıkmanın adaletsizliğini düşünürken Castiel yüzünde okumuş olmalı, konuşur

"Akşam kararını kavgada belli edersin.. Hayır dersin kızmayacağım.."

Ve sonra kalkar, dışarı çıkarken Carl onun tarafına bakmaz, Dean yavaşça geri uzanıp yine arabanın altına girer, bir şey yapmadan bir süre öylece yatarken metallere bakar..

"Dışarı? *Dışarı* dışarı?"

Dean başını sallar, 3. kere onaylarken Sam hepsini dinlemiş, şimdi şok olmakla meşgulken Castiel danışmada çalışıyordur, Sam oturduğu masadan ona bakarak cevaplar

"Gitmek istiyorsan git Dean-"

"Seni burada bırakıp mı? Sen benim için içeri girdin-"

"Dean, herifi *ben* öldürdüm, biliyorsun.. Herkese kendin yapmış gibi anlatıyorsun ama ben de oradaydım.."

Dean iç çeker, Sam gülümseyerek konuşur

"Hem.. Ben senden erken çıkacağım, git gez.."

"Gez.."

"Kadınlar da varmış.."

Dean hafifçe gülerek burnunu sıkır, sonra elini indirerek ona bakarken cevaplar

"Sammy, adam beni öldürmeye götürüyor olabilir-"

"Bilmiyorum Dean.. Sen karar ver.."

Dean iç çekerek diğer tarafa, Castiel'e bakarken mavi gözlü adam yaşlı bir mahkumla konuşuyor, gülümseyerek kitabı ondan alır ve işler, sonra kenarda beklettiği bir taneyi ona uzatırken adam teşekkür eder ve dönüp uzaklaşır, Sam mırıldanır

"Kötü bir adam değil.. Burada çalıştığım süredir onu izliyorum, kimseyle gıcığı yok, herkese iyi davranıyor, kimseye efendilik taslamıyor.. Hukukçuymuş, neden bana söylemedin?"

"Fırsat olmadı.. Beraber hukukun adaletsizliğini de tartıştınız mı?"

Sam ona bir bakış atar, sonra mırıldanır

"Benimle 2 gün sonra konuşmak istediğini söyledi.. 2 gün sonra burada olmak istediği belli.."

"Ne konuşacaktı?"

"Bilmiyorum.."

Dean iç çeker, o sırada öğle arasının zili çalarken Castiel başını kaldırarak Dean'e bakar, Dean de onu izlerken Castiel bilgisayarını kapatır, Dean ayağa kalkarak mırıldanır

"Cas'la yiyeceğim, görüşürüz Sammy.."

Sam bir şey söylemez, Dean onu geçip de Cas'a giderken kendini bir an yine lisede, kardeşinin yanından kalkıp kendi yaşlılarına gidiyor gibi hisseder, hafifçe gülerek Cas'ın önündeki danışmaya dayanırken Castiel sorar

"Neye gülümsüyorsun?"

"Lisedeki sevgilim gibisin.."

Castiel kaşlarını çatar ama bir şey söylemez, Dean onun işini bitirmesini izlerken o sırada açık kapılardan Gabriel içeri girer, konuşur

“Castiel, bahçede aile yemeği, geliyor musun?”

Castiel bir an Dean’e bakar, sonra başını sallarken Gabriel dönerek çıkar, Castiel konuşur

“Ayrıntıları konuşacağız.. Akşama görüşürüz?”

Dean planların değişmesiyle başını sallar, Cas onun gözlerine onu öpmek istermiş gibi bakıyor, sonra onu geçer ve çıkışa giderken ‘görüşürüz Sam’ duyulur, Dean kardeşinin yanına gelmesini beklerken kararını verir..

“Duyduk ki yeni bir adamın varmış Novak..”

Dean bunu duyduğunda o tarafa dönerken Castiel ona bir bakış attı, Dean o anın geldiğini fark ederek geri çekilip çekilmeyeceği anın bu olduğunun bilincinde, Cas’ın yanında kalmaya devam edince Sam gülümseyerek onu izliyor, dikkatli olmasını işaret eder, o anda ortak alanda bir kavga başladığında da her yerden düdükler duyulur..

Dean yaka paça sürükleniyor, Cas dışında herkes bağırarak küfrediyorken gardiyan onu bir odaya tıkar, ardından da Cas’ı içeri iterken Castiel üzerini düzeltiyor, konuşur:

“Gelmene sevindim Dean.. Umarım hoşlanırsın..”

Dean ona bir bakış atar, sonra da endişeyle kapıya dönerken cevaplar:

“Her neyse..”

Castiel gülümseyerek iskemlelerden birine oturur ve gardiyanın dönmesini beklerken Dean derin bir nefes alarak duvara dayanır..

Gerçekten de birkaç dakika sonra kapı açılıp bir el gelmelerini işaret ettiğinde önce Cas kalkar ve dışarı çıkar, Dean de onu takip ederken bir sürü koridordan geçerler, kapıda Castiel mırıldanır:

“Teşekkürler.. 1-2 güne döneriz..”

Adam keyfine bakmasını söyleyip döner ve uzaklaşırken Dean şokla konuşur:

“O da güzel..”

Castiel ona gülümsediğinde Dean adamın ilk defa gülümsediğini görüyor, kendisi de gülümsemeden edemezken birisi konuşur:

“Bay Novak?”

Castiel sesi duyunca o tarafa dönerek geldiğini söylediğinde Dean siyah ve şık arabayı görünce bir ıslık patlatarak onu takip eder..

Dean açılan kapının ardındaki büyük malikaneye bakarken şaşkınlıkla arabadan iner, arkasından çıkan Castiel ise şöförle konuşurken Dean mırıltılara aldırıyor, gülümseyerek önünü izler..

Ağaçların arasında, zengin ve bakımlı bir bahçenin ortasında duran iki katlı geniş ev tuğla renginde, içinde bir mafya toplantısını barındırmayacak kadar ailesel duruyorken Dean kolundaki elle irkilince Cas elini çekerek mırıldanır:

"İçeri gelecek misin? İstersen bahçede de kalabilirsin, problem değil.."

Dean kendini toparlayarak onunla birlikte yürüyeceğini söyledikten sonra yıllardır ilk defa dışarıda attığı adımların her birini sayarak onunla birlikte giderken ne Cas onun gözlerinin dolduğuna dikkat çeker, ne de Dean neden onun kolunu sıktığını açıklar..

"Burası odan.."

Dean yumuşak halıya basarak içeri girerken Castiel kapıda duruyor, devam eder:

"Herhangi bir ihtiyacında Luda sana yardımcı olacaktır.."

Dean oraya döndüğünde onları takip etmiş genç kıza başını sallar, Castiel de onunla bir an göz göze geldikten sonra devam eder:

"Benim toplantım var, dışarıda olacağım.. Luda, Bay Winchester'ın tüm ihtiyaçlarını tatmin edeceğinden eminim.."

Luda kibarca başını salladığında Dean onların ne demek istediğini anlamış, 'hoho'layarak yürürken konuşur:

"Hayır, hayır.."

Castiel başını ona çevirdiğinde mavi gözleri açık bir merakla onu inceliyordur ki Dean genç kıza dönerek gülümser:

"Luda, sen işine dönebilirsin, ben seni bulurum.."

Luda başını sallar ve dönerek uzaklaşırken Dean Cas'a dönerek mırıldanır

"Niyetin iyi biliyorum ama hayır-"

"Ama-"

"Hayır, Cas.. Ben iyiyim.. Sen git işini yap, bana bu da yeter.."

Castiel ağzını açıp bir şey diyecek olsa da sonra kapatıp başını sallar ve dönerek uzaklaşırken Dean ilk olarak banyoya girmek istiyor, kapısını kapatıp kilitler ve kendini oda kadar geniş banyoya atarken yarı yolda üzerindeki çıkartmaya başlar..

Dean düşünüyken sonra kendini bahçeye atmış, onu izleyen gözlerin farkında ama umursamadan yalınayak çimlerde geziniyor, arada sırada eve girenleri kesiyorken ay tepede parlıyor, hafif rüzgar sıcağı götürüyordur ki Luda onun yanına gelerek sorar:

"Yemek yiyecek misiniz efendim?"

Dean buna başını salladığında Luda gülümser, genç adam ona dönerek konuşur:

"Hapisten çıkan adama ne yapıyorsunuz?"

Luda bununla iyice gülümsediğinde Dean onun onunla yatmayacağını anladığını anlamış, göz kırparak önüne dönerken Luda sorar:

"Odanıza mı göndereyim?"
"Güzel olur.. Cas-tiel nerede?"
"Toplantıda.. Rahatsız edilmek istemiyor.."

Dean başını sallar, sonra dönerek odasına giderken Luda da eve girerek yemeği hazırlamalarını söyler..

Dean en az 3 kişilik yatağın ortasına yüzükoyun gömülmüş, huzurla uyuyorken arkasından ona sarılan kollarla bir an kasılarak gözlerini açar ama Cas'ın sessiz 'şişt'iyile susarak gevşerken tekrar gözlerini kapatarak sorar:

"Bitti mi?"
"2 saat oluyor.."

Dean 'hımm'layarak onun kolları arasında dönerken ona yan dönmüş adamın yüzüne gülümseyerek sorar:

"Anca mı parmak uçlarında buraya gelebildin Novak?"

Castiel gülümseyerek eğilip onu öptüğünde Dean de elini onun saçlarına sokar, ıslaklığı fark ettiğinde daha yeni duştan çıkmış adamı üzerine çekerken Cas onun dudaklarını öpüp çekilir, çenesini onun göğsüne dayarken sorar:

"Memnun kaldın mı?"

Dean onun saçlarını düzeltiyor, perdeleri çekili pencereden gelen gece ışığının vurduğu yüzü izliyorken aynı fısıltıyla cevaplar:

"Evet.. Teşekkür ederim.."
"Bir şey değil.. Elimde olsa seni de, Sam'i de çıkartırdım, biliyorsun değil mi Dean?"

Dean hafifçe başını sallarken Castiel onu izliyor, tekrar sorar:

"Değil mi?"

Dean bunun üzerine gülümserken bildiğini söyler ve onu tekrar çeker, dudakları birleştiğinde Cas yatakta biraz daha dikleşip iyice onun üzerine çıkar, Dean onun kollarını yanında hissediyor, eli onun sırtından pijamasının altına girerken Castiel dudaklarına hafif bir nefes bırakarak çekiliyor, fısıldar:

"Dean.. Bana borçlu değilsin-" ama Dean ona aldırıyor, kalçasını kaldırarak onu iter ve çevirerek altına alırken bildiğini söyler, Cas'ın büyümüş mavi gözlerine bakarken sorar:
"Kapıyı kilitledin mi?"

Cas başını salladığında Dean güzel diyerek tekrar ona eğilir ve dudaklarını örterken Cas'ın bileklerini bırakınca genç adamın ona dolanması onu gülümsetir..

"Şişt.. Sessiz.."

Cas kanadın boş olduğunu homurdandığında Dean gülümseyerek o zaman bağırmasını fısıldar ve onun üzerinde kayarcasına ilerlerken Cas mavi gözleri bir şey görmediği belli, öylece tavana bakıyor, nefes almaya çalışırken Dean sorar:

"Hazır mısın?"

Cas bununla dünyaya dönerken başını ona çevirdiğinde Dean'ın dikkatle onu izlediğini görünce uzanarak onun başını yakalar ve onu tekrar kendine çekerken dudakları birleştiğinde Dean'ın gülümsemesi hissediliyor, Cas onu bırakınca Dean konuşur:

"Evet.."

Cas da 'evet' dediğinde Dean yavaşça kendini ona itmeye başlar, Cas bir an kasılsa da Dean hazırlıklı, ona nefes almasını, itmesini, daha kolay olacağını ve daha bir sürü şeyi söylerken Cas onu dinliyor, sesi rahatlatıcı, Dean onun onu kabul ettiği anı tüm vücudunda hissederken çökerek onun dudaklarını örttüğünde Cas da kollarını onun boynuna dolar..

Dean Cas'ın onun yanında uykuya dalabilmesini gülümseyerek izliyorum kapısının hafifçe tıklatılmasıyla kaşlarını çatarak kapıya bakar, sonra yavaşça yataktan kalkıp kapıya giderken kimin onu sabaha karşı rahatsız edebileceğini düşünüyor, kapıyı araladığında Luda'yı görürken genç kız gözleri kocaman, fısıldar:

"Bay Winchester, acilen dönmeniz gerekiyor! Bay Novak'ı bulamadım ama onu da almamız, araba hazır bekliyor-"

"Ne oldu ki?"

Genç kız bilmediğini söyler, sonra dönerek koridorda uzaklaşırken Dean yatağa baktığında Cas'ın da toparlanarak dikleştiğini gördüğünde mırıldanır:

"Dönmemiz gerekiyormuş.."

"Neden?"

"Söylemedi.."

Cas esneyerek kalkar ama dik durduğunda canı yanmış olacak, yüzünü buruştururken Dean gülümsemeden edemediğinde Cas ona bir bakış atarak onu geçiyor, konuşur:

"Alışmasan iyi olur minik kuş.."

Dean gülerek bir köşeye attığı hapishane kıyafetlerine gider, bir an renk içini karartsa da sonrasında iç çekerek kumaşları alırken kapının kapandığını duyuyor, soyunur..

Dean onu karşılayan ekibin yüzündeki ifadeden korkmaya başlamışken sorar:

"Ne oldu, yakalandık mı?"

Gardiyan başını iki yana sallar, sonra konuşur

"Dean, benimle geliyorsun.."

"Sebep?"

Gardiyan normalde bu soruyu azarlayacakken bu sefer iç çeker, cevaplar

"Sen yokken bir şey oldu.."

Dean bir anda kalbinin durduğunu hissederken aklında 'Sam, Sam, Sammy' alarmları çalıyor, sorar:

"Ne oldu?"

"Kavgaya çıktık-"

"Sam?"

Gardiyan bakışlarını indirdiğinde Dean ona atılarak sorar

"Ne? Sam? Nerede?"

Castiel onun atılmasını yakalamış, onu geriletirken sorar:

"Sam nerede? Şimdi cevap istiyoruz-"

"Morgda.. Üzgünüm evlat.."

Ve diğer gardiyanlara çekilmelerini işaret eder ama Dean adama bakıyor, sorar:

"Nerede?"

Castiel de şaşkın, yavaşça Dean'in kolunu sıkarken konuşur

"Dean-"

"Morg dedi.. Morg-NASIL MORG-" Dean atıldığında Cas bu sefer onu yakalayamaz ama gardiyanlar hazır, onu yakalarken Dean bağıyor, onları itiyor, Sam'i çağırırken Cas dudakları birbirine basılı, duvara sinerek olanları izler..

"Bobby.. *Bobby!*"

Bobby bildiğini söylerken yerde oturan adamın başına çöker, ona sarılırken Chuck ağladığı her halinden belli, Cas'a bir bakış atar, Castiel ise sorar:

"Nasıl oldu?"

Dean de bunu öğrenmek istiyor ama kimse bir şey söylememişken Chuck cevaplar:

"Bir anda oldu.. R bloğundan iki herif-"

"R neresi!?"

"Örgüt bloğu.. Evet Chuck?"

Chuck Castiel'e dönerek devam ederken Dean'e bakamıyor, konuşur:

"Sam'in adamlara borcu varmış-"

"Ne!?"

"Ya da senin, bilmiyorum, Winchester'ın borcu diyip durdular-"

"Adamları tanımıyorum bile!"

Chuck Dean'in bağıışıyla yine sinerken Cas onu kenara çekerek sorar:

"Sonra?"

"Bıçakladılar-" Dean geride inerken Bobby onun sırtını sıvazlıyordur, o sırada kapı açılıp Graham içeri girdiğinde Dean fırlar:

"Graham! Görmek istiyorum, beni hemen oraya götür piç kurusu!"

"Şokta olduğun için affediyorum Winchester-"

"SENİ GEBERTİRSEM GÖRÜRSÜN!"

Graham bir süre onu izler, sonra dönerek çıkar ama kapıyı arkasından açık bırakırken Dean fırlayarak onu takip eder..

Dean önüne çekilen çekmecedan çıkan bedene bakacaklarken sendelediğinde arkasındaki Bobby onu yakalar, durmadan, susmadan kendine gelmesini, kendini salmamasını söylerken Dean onu dinlemediği belli, kardeşinin soluk rengine bakar..

Hapishane doktoru onu izliyor, bir süre sonra sorar:

"Yalnız kalmak ister misin Dean?"

Dean bunu duyunca ayılır ve başını iki yana sallar, sonra dönerek dışarı çıkarken Chuck fısıldar:

"Kendini öldürecek.."

Cas bunu duyduğunda irkilerek ona döner ve sonra Dean'ın arkasından fırlarken konuşur:

"Dean! Dean, bana bak-" ama Dean ona bakmadan yürüyerek hücrelerin olduğu yere giderken Cas arkasından yürüyor, yutkunur..

Kapılar kapandığında Castiel yatağında oturan adamı izliyor, sorar:

"Benden istediğin bir şey var m-"

"Kapa çeneni."

Castiel susunca Dean bu sefer sırtını ona dönerek yatağa girer ve konuşmadan duvarı izlerken Cas sessiz, yavaşça yere çökerek nöbet tutmaya başlar..

"Nasıl?"

"Konuşmuyor.. Bir şey de söylemiyor.."

Bobby derin bir nefes alırken Castiel kendi grubunun da onu beklediğinin farkında, konuşur:

"Benim gitmem gerek.. Onu izlersiniz, değil mi?"

Bobby başını sallar ve gitmesini söylerken Castiel uzaklaşır, Chuck ise ileride tek başına durmuş, açık bahçeyi izleyen Dean'e bakarak fısıldar:

"Neyi bekliyor?"

Bobby bilmediğini söylerken derin bir nefes alır, o sırada Sam'le kavga etmiş grubun bir benzeri Dean'e yürürken Bobby ayaklanır, Chuck korkuyla geriler, Cas ise o tarafa dönerken Dean kıpırdamıyor, onların gelmesini bekler..

"Hey Winchester.."

Dean onlara bakıyor, bir şey söylemiyorken Castiel ailesinin ortasında korunuyordur, Dean sakince sorar:

"Hanginiz?"

"Ben.. Problem?"

Dean cevap olarak ona atıldığında bir anda bahçe karışır, Bobby yaşına aldırmadan gençleri iterek oraya giderken Cas da diğer taraftan birilerine bir şey emreder ama birkaç

dakika sonra hiçbir şey Dean'in acıyla yere çökmesini engelleyemezken gardiyanlar Bobby'nin 'HAYIR!'ını duyar, alarmlar çalır..

"Uyanıyor.."

Dean nereye uyandığını anlamazken bipbipler ve adımlar duyulur, genç adam başını çevirdiğinde birisi elini saçlarına koyarken irkildiğinde ses gelir:

"Sakin ol Dean.. Benim, Sammy.. Hey.."

Dean muhtemelen morfin almış ama burada kalmak isterken gülümsediğinde başını okşayan el bir an durur, sonra konuşur:

"Gerçekten benim gerizekalı.. Gözlerini aç.."

Dean gözlerini açtığında ona eğilmiş kardeşini görürken Sam ona bakıyor, gülümser:

"Sonunda.."

Dean konuşmayı reddederek hayaline bakarken Sam gözleri dolmuş, cevaplar:

"Sahteydi.. İlaç sapladılar, beni hapisneden kaçırdılar Dean.. Seni de.. Bitti.."

Dean bu kadar mantıklı bir rüya göremeyeceği için kaşlarını çatarken Sam onun ensesini sıkar, sonra onu yavaşça doğrulturken Dean şaşkın, sorar:

"Kim?"

"Cas.."

"Cas?"

Sam başını salladığında Dean gözlerini kırıştırır, Sam iskemleye otururken açıklar:

"Sen Nebura'da olsan mutlaka adamların önüne geçersin ve bir terslik olur diye seni çıkartmış.. Toplantı falan yokmuş, siz buraya geldiğinizde sözde ben öldürüldüm.."

"Nasıl-"

"Ben de bilmiyorum.. Adamlarla kavga ederken birisi bir anda böğrüme bir şey sapladı, bıçak sandım ama iğnemiş.. Şu ölü gibi gösterenlerden.. Uyandığımda buradaydım ama Cas ve sen Nebura'ya geri dönmüştünüz.."

Dean şokla onu izliyorken Sam *gerçekten* canlı ve hayatta görünüyordur, devam eder:

"Cas sana anlatamazdı Dean.. Belli ederdin, ayrıca adamların tekrar gelmesi gerekiyordu, senin kavga etmen gerekiyordu-"

"Bana da mı-"

"Evet.. Çeteyle kavga ettik ve öldürüldük olarak geçiyor.."

Dean ağzı açılarak önüne dönerken Sam bir süre sessiz kalır, ardından konuşur:

"Kimliklerimiz hazır.. Cas her şeyi ayarlamış.."

"Cas nerede?"

"Nebura'da.."

Dean ona bakakaldığında Sam omzunu indirip kaldırır, sonra yatağın yanındaki bir zarfı alıp ona verirken konuşur:

"Odamda bunu buldum.. Sana.."

Dean zarfı alıp ona bakarken Sam eğilip onu başından öper, sonra çıkıp giderken Dean şaşkınlıkla zarfın üzerindeki 'Dean'e bakar, sonra açarak içindeki kağıdı çıkartır..

Dean,

Sana yaşattığım acı için özür dilerim.. Ancak öyle yapmam gerektiğini takdir edeceğini düşünüyorum.. Bunu senden bir şey istediğim için yapmıyorum.. Sam her şeyi biliyor, yeni kimliklerinizi ve gideceğiniz yer de onda var.. Oradan sonrasını siz halledeceksiniz, sizi takip etmeyeceğiz..

*Lütfen dikkatli ol, her şey için teşekkürler..
Gücümü böyle kullanmak güzeldi.*

Cas.

~

1 yıl sonra

~

"Jensen!"

Dean başını çevirerek ona baktığında jipi görürken gülümser ve okuduğu kitabı kapatırken yeni adıyla 'Jared' olan Sam eski püskü ama iş gören jipten atlayıp bakır renkli toprakta yürürken konuşur:

"Her şeyi aldım.. Gelecek ay sen gidiyorsun-"
"Olur.. Bira?"

Jared bagajı açmakla meşgul, olumlu bir ses çıkartırken oradan seslenir:

"Şehirde kimi gördüm inanamazsın.."

Dean 'kimi' derken gökyüzünü izliyor, yağmurun birazdan bastıracağını biliyorken çocukken ona başka bir ülkede başka bir kültürde yaşayacağını söyleseler kahkaha

atabilecekken şimdi bunu *yaşıyor*, boynundaki melekli kolyeyi dalgınca yakalayarak dudaklarına götürür, o sırada Sam bagajı kapatırken konuşur:

"Misha.."

Dean bunu duyunca ona dönerken sorar:

"Misha?"

Sam arabanın diğer kapısına vurduğunda Dean Sam'in elinde poşet değil de bavul olduğunu görür ve iyice kaşlarını çatarak kalkarken o sırada diğer kapı açılır ve Misha dışarı çıkar..

Dean akşam güneşinden görmüyor, oraya ilerlerken temkinle sorar:

"Jay?"

"Misha'yı hatırlamıyor musun? Ayıp.."

O sırada söz konusu Misha kapıyı geçer ve güneşten çıkarken Dean elindeki kitabın düştüğünü hissederek fısıldar:

"Cas.."

Castiel ellerini kotunun ceplerine sokmuş, hafifçe gülümserken cevaplar:

"Misha Collins.. Ülkeye yeni girdim ve kalacak yerim yok, Jared bana yardım edebileceğini söyledi.."

Dean şokla gülerken Cas da ona gülümser, Sam ise eve yürüyor, konuşur:

"Misha hukuk mezunuymuş, belki eve para getirir!"

Ve içeri girip kapıyı gürültülü bir şekilde arkasından çekerken Dean Sam'in gidişini izleyip sonra ona dönen mavi gözleri izler, sorar:

"Nasıl?"

Cas'ın gözleri hala aynı dikkate sahip, onu izlerken cevaplar:

"Gabriel'le anlaştım.. Öldürüldüm, cennetteyim.."

Dean buna gülümserken ona ilerliyor, sorar:

"Bir daha dönmeyeceksin?"

"Dönmeyeceğim.. Boş odanız var mı?"

"Yok.."

Cas kaşlarını çattığında Dean onu t-shirtünün kenarlarından çekerek devam eder:

"Ama odamda yer var.. Gerizekalı.."

Cas bunu duyduğunda gülümserken önüne gelmiş adama bakıyor, sorar:

"Hayat nasıl?"

"Güzel.. Teşekkür etmeme izin vermedin.."

Castiel bununla bakışlarını utanmışçasına alçaltır ama o sırada Dean'ın boynundan sarkan meleği görürken uzanıp dokunduğunda Dean mırıldanır:

"Teşekkür ederim.."

Castiel meleği kavramış, onu yavaşça çekerken sorar:

"Bana vurmayacak mısın?"

"1 senede aştım.. İlk gün karşıma çıksaydın-" Dean'ın cümlesi onun dudakları arasına düşerken Castiel onu yavaşça öper, sonra da bırakırken mırıldanır:

"Bir şey değil.."

Dean hafifçe gülümsediğinde evin kapısı açılır ve Sam dışarı çıkarak konuşur:

"Ben gidiyorum! Yarın ararsanız gelirim-" Dean gülerek ona bir bakış attığında Cas'ın başını boynuna gizlemesini hisseder, Sam ise jipe atlamış, geri geri çıkarak muhtemelen Aldis'e giderken ikisi yine yalnız kaldıklarında Dean önündeki adama dönerek mırıldanır:

"Evi görmek ister misin?"

Castiel *bilemediğini* mırıldandığında Dean sırtarak döner ve onu bileğinden yakalamış, arkasından çekerek konuşur:

"Buradakiler gayleri öldürmüyor, güzel bir ülke seçtik-"

"Farkındayım.. Herkes bana Jared'in sevgilisi olup olmadığını sordu.."

Dean kapıyı açıyor, dönerek ona bakarken sorar:

"Siz nasıl iletişimdeydiniz?"

"Bobby.."

Dean önüne dönerken küfreder, mırıldanır:

"Sam bana Bobby'nin farklı hapishaneye geçtiğini söyledi.."

"Ben öyle söylemesini söyledim.."

Dean onunla yürüyor, en sondaki kapıyı açıp içeri girerken konuşur:

"Cevap olarak ne dedin?"

Cas hala onu okuyor, ona dönen adama bakarak cevaplar:

"Jensen'ın yurt dışında çalışıp şimdi ona dönen sevgilisiyim dedim.. İyi demiş miyim?"

Dean çok iyi dediğini mırıldanarak onu kendine çeker, sonra onu çevirip yatağa ittirirken Cas gülerek yatağa düşüyor, konuşur:

"Yavaş, daha yeni öldürüldüm-" Dean onun üzerine çıkarken nazik olacağını mırıldanır, bu ikisini de sakinleştirirken ilk defa sessiz olmalarına gerek yok, Castiel yattığı yerden ona bakarken Dean mırıldanır:

"Misha.. Misha... Misha-" Misha onu çekerek dudaklarını örttüğünde Dean gülümser, ayrıldıklarında fısıldar:

"Her eski isim kullanışı için para attığımız bir kumbara var.."

Cas buna güldüğünde Dean de gülümseyerek onu izler, sonra tekrar dudaklarına uzanırken Cas'ın parmaklarının kolyesine tutunmasını hissetmiş, daha da ona çekilirken meleklere bir teşekkür yollar..

THE END

22.07.2010

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.